

Εφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῶνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ "Ἐστίας,"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β' καὶ γ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἄνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγλία ἀφορώσα εἰς τὴν Κυρίαν γίνεται δεκτή.

Διὰ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΤΕΣ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτή μόνον ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ σύζυγος ὀφείλει νὰ εἶναι τρυφερὰ ἢ ἐπιφυλακτικὴ μετὰ τοῦ συζύγου. — Ρόζα Μπνέρ (ὑπὸ κ. Μαρίας Πιάτση, ζωγράφου). — Ἀναμνήσεις. Β' (ὑπὸ Ἀθηνῶν). — Τὸ ταμειετήριον τῶν ὑπηρετιῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ. — Ἀσκεῖτε τὰ τέκνα σας (ὑπὸ Ἀνθῆς Χ. Βασιλειάδου). — Κυριακὸν Σχολεῖον. — Ποικίλα. — Θεάτρον Ἀθηνῶν. — Βιβλία καὶ περιοδικά. — Ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν. — Ἐβδομαδιαῖον δελτίον. — Ἄλληλογραφία. — Συμβουλαί. — Συνταγή. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Ἡ ΣΥΖΥΓΟΣ

ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΡΥΦΕΡΑ ἢ ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ;

Ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ συμμορφῶται μετὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρός, λέγουσι πάντες οἱ ἠθικολόγοι. Καὶ ἡμεῖς γνωρίζουσαι καλῶς, ὅτι ἡ γυνὴ δὲν ἐπλάσθη οὔτε ἐκ κηροῦ, οὔτε ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως, οὔτε ἐκ ζύμης, ὅπως ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μεταβάλλῃ χαρακτῆρα, διαθέσεις καὶ φύσιν, φρονοῦμεν ὅτι ἀποβαίνει ἀδύνατος ἢ ἀπόλυτος αὐτὴ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνδρός ἀφομοίωσις αὐτῆς.

Πῶς δύναται γυνὴ ψυχρὰ ἐκ φύσεως, σιωπηλὴ, ἀπαθής, ἵνα ἀρέσκη εἰς τὸν φύσει θερμὸν καὶ διαχυτικὸν σύζυγόν της, νὰ κατορθώσῃ ἐπὶ ἔτη ὅλα νὰ φαίνεται περιπαθής, ζωηρὰ, τρυφερὰ ὡς ἐκεῖνος.

Ἡ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, γυνὴ φύσει εὐθυμὸς, ζωηρὰ, ὀμιλητικὴ νὰ δυνηθῇ νὰ ὑποκρίνηται τὴν σοβαρὰν, μελαγχολικὴν καὶ ἐπιφυλακτικὴν, ὅπως συμβιβάζεται μετ' ἐκείνου!

Παρῆλθε πλέον ὁ σκοτεινὸς μεσαίων, καθ' ὃν ἡ γυνὴ ἐθεωρεῖτο ὁὐλοῦν ἢ ἄθυρμα τοῦ ἀνδρός, ὑποχρεουμένη νὰ κύπητῃ περιφοβὸς τὸν αὐχένα, ὅσάκις τὰ ὀλύμπια ἐκείνου βλέμματα ἐξηκόντιζον κεραυνούς, ἢ νὰ τῷ παρέχη τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κατασυντρίβῃ τὴν κεφαλὴν της, παιδιᾶς ἢ διασκεδάσεως χάριν. Ἡ γυνὴ, ὡς ὁ ἀνὴρ, ἔχει χαρακτῆρα καὶ ἡ ἀξίωσις αὐτοῦ ὅπως ἡ πρὸς ἐκείνου ἀγάπη του κανονίζεται διὰ τοῦ θερμομέτρου τῆς τρυφερότητος ἢ ἐπιφυλακτικότητος της εἶναι οὐ μόνον ἐγωϊστικὴ, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατος.

Βεβαίως ἡ γυνὴ, ὡς καὶ ὁ ἀνὴρ, ὀφείλουσι νὰ σέβωνται ἀμοιβαίως τὰς στιγμὰς τῆς ψυχικῆς ὀδύνης ἢ θλίψεως, τῆς ἐμφύτου μελαγχολίας. Ἐκείνη ἀπληλαγμένη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τῶν ὀλικῶν μεριμνῶν, τῆς καθημερινῆς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς πάλης, ὀφείλει νὰ σέβηται τὰς στιγμὰς τῆς ἠθικῆς καταπονήσεως καὶ τοῦ φυσικοῦ καμᾶτου, εἰς ὃν ὑποβάλλεται ὁ ἀνὴρ, ὁ προσκόπτων εἰς ἀνυπέρθλητα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ βίῳ του ἐμπόδια. Ὄφείλει νὰ μὴ παρεξηγῇ τὴν ζωηρότερον, ἐνίοτε, ἐκδηλουμένην ἀδημονίαν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ψυχρότητος της ἀπογοητεῖται ἐντελῶς τὴν ψυχὴν ἐκείνου, βαθμηδὸν δὲ κατ' ὀλίγον ὑποσκάπτῃ ἀκουσίως τὴν ἄβυσσον, ἧτις ἀποχωρίζει αὐτοὺς ἀμετακλήτως καὶ διὰ παντός.

Ἀπὸ τῆς ἐπιβαλλομένης ὁμως ὑπὸ τῶν περιστάσεων συγκαταβάσεως ταύτης μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἀφομοίωσεως τῶν χαρακτῆρων ὑπάρχει μεγίστη διαφορά. Ἡ λογικὴ ἐπιβάλλει, νομίζομεν, εἰς ἀμφοτέρους περιστολὴν καὶ συγκράτησιν τῶν ἰδίων ὀρμῶν, ἰδιαιτάτα δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, ἧτις ὀφείλει νὰ δικαιολογῇ ἐνίοτε πᾶσαν σκέψιν καὶ πράξιν της οὐ μόνον πρὸς τοὺς οἰκείους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ξένους καὶ ἀδιαφόρους.

Ἡ ψυχρότης ἰδίᾳ καὶ ἡ ὑπερβολικὴ ἀπάθεια καὶ ἀδιαφορία ἔστω καὶ ἐὰν εἶναι ἔμφυτοι εἰς τὴν γυναῖκα, δεόν νὰ κατανικῶνται, διότι οὐδὲν ἄλλο παραλύει τοὺς μεταξὺ συζύγων ἠθικοὺς δεσμούς, ὅσον ἡ ἀπομόνωσις τοῦ ἀνδρός καὶ ἡ ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων καὶ σκέψεων καὶ ἰδεῶν αὐτοῦ ἔκουσια τῆς γυναικὸς ἀποξένωσις. Οὔτε τὸ κάλλος, οὔτε αἱ γνώσεις, οὔτε ἡ νεότης, οὔτε τὸ γένος αὐτῆς δύναται νὰ ἀναπληρώσῃσι τὸ κενόν, τὸ ὅποιον διανοίγει ἡ ψυχρότης καὶ ἡ ἀδιαφορία της εἰς τὴν καρδίαν τοῦ συζύγου. Ἡ καρδία ψυχρᾶς γυναικὸς χρησιμεύει μόνον ὡς τάφος στιγμιαίου καὶ παροδικοῦ ἔρωτος, οὐδέποτε ὡς ἔρτις, ἐν ᾗ συγγέεται ἡ διατηρεῖται ἄγρυπνον τὸ ἱερόν της ἀγάπης καὶ αὐταπαρνήσεως πῦρ.

Οὐδὲν ἄγαν, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ μας καὶ εἶχον δίκαιον. Καὶ αἱ πολὺ θερμαὶ διαχύσεις καὶ αἱ αἰώνιοι θωπεῖαι καὶ οἱ ἀκκισμοὶ καὶ αἱ τρυφεραὶ προσωνομίαι καὶ αἱ ἐπιτετηθευμένα φιλοφρονήσεις καὶ αἱ ἐξεζητημένα ἀγάπης ἐκδηλώσεις, ὅχι μόνον

ιον αποβαίνουσι γελοῖται ἐνώπιον τρίτων, ὄχι μόνον μετὰ τοὺς πρώτους τοῦ γάμου μῆνας εἶναι ἀνούσιοι καὶ ἀηδεῖς, ἀλλὰ καὶ σπανίως γυνή, ἀληθῶς καὶ σοβαρῶς ἀγαπῶσα, ἐκδηλοῖ διὰ τοιούτου τρόπου τὴν πρὸς τὸν σύζυγον στοργὴν καὶ ἀφοσίωσίν της.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ὑπὸ τὰς ὑπερβολικὰς ταύτας θεατρικὰς διαχύσεις ὑποκρύπτεται ἀδιαφορία, συνεχῶς δὲ αἰσθημάτων καὶ ψυχῆ προδότιδος καὶ ἐπιβούλου γυναικός. Μὴ λησμονώμεν ὅτι τὸ λίαν θερμὸν βλέμμα τῆς προμήτορος ἡμῶν Εὐας, τὸ γλυκὺ καὶ θωπευτικὸν μειδιάμα τῆς, ἡ μελωδικὴ φωνὴ της καὶ αἱ τρυφεραὶ θωπεῖαι της ἐχαρακτήρισθησαν παρὰ τῆς Γραφῆς ὡς τόσα αἷτια τοῦ δόλου καὶ τῆς προδοσίας, ἅτινα ἐπήνεγκον τὴν ἐκ τοῦ παραδείσου ἐξορίαν τῶν πρωτοπλάστων καὶ ἐκληροδότησαν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὴν μεγάλην ἐκείνην ἀμαρτίαν, ἐξ ἧς προέκυψεν ὁ θάνατος.

Πόσον δ' ἀκριβῶς ἐπληρώσαμεν καὶ πληρόνομεν ἡμεῖς αἱ ἀτυχεῖς ἐκείνης ἐπίγονοι τὰς συνεπείας τοῦ τρυφεροῦ χαρακτήρος της μαρτυρεῖ ἡ ἐπὶ τῶσους αἰῶνας μακρὰ δουλεία μας, ἡ ἀποξένωσις μας ἀπὸ παντὸς ζητήματος ἀφορώστος εἰς τὰ ὕψιστα καὶ ζωτικώτατα τῶν συμφερόντων μας, καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐν πασὶ κατάταξις μας μετὰ τῶν ἀηλίκων, τῶν ἡλιθίων, τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν παραφρόνων. Πόσα ἐπιγράμματα ἐξευτελιστικὰ καὶ ἐπαίσχυντα δὲν ἐξετόξευσαν καθ' ἡμῶν οἱ κατὰ καιροὺς μισογύναι καὶ ὑπὸ ποίων καθ' ἡμῶν προλήψεων δὲν ὑπερεπλήρωσαν τὰ πνεύματα καὶ τὴν φαντασίαν τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες, πρὸ μικροῦ ἔτι, τόσῳ ταπεινωτικῶς μᾶς μετεχειρίζοντο. Πολλοὶ λοιπὸν οἱ λόγοι, οἱ ἐπιβάλλοντες ἡμῖν τὴν ἀπὸ τῶν μεγάλων διαχύσεων ἀποχὴν καὶ ὅταν ἔτι αἰσθανώμεθα τὴν καρδίαν μας πλήρη τρυφερῶν αἰσθημάτων καὶ ὅταν ἡ ψυχὴ μας ἐνθουσιῶσα ποθεῖ νὰ ἐκχυθῆ καὶ ἀναλυθῆ εἰς χεῖμαρρον ἀγάπης καὶ στοργῆς, λατρείας καὶ αὐταπαρνήσεως.

Γυνὴ αἰσθημάτων λίαν ζωηρῶς ἐκδηλουμένων, ὁμοιάζει ἄνθος με ἰσχυρὰν καὶ ὑπερβολικὴν εὐωδίαν. Ἀρέσκει τὸ πρῶτον, ἀλλ' εὐκόλως ἐπιφέρει κεφαλαλίαν ἢ καὶ κόρον καί... τότε τὸ ρίπτουσι μακρὰν. Ὁμοιάζει ἄρωμα τόσον ἰσχυρὸν, ὥστε νὰ μὴ μένῃ ἀποκλειστικὸν κτήμα τοῦ φέροντος αὐτό, ἀλλὰ νὰ διαχέηται εἰς πάντας, ξένους ἢ ἀδικήτους, φίλους ἢ ἐχθρούς.

Ὁ ἀνὴρ ἄλλως τε ὅσον καὶ ἂν εἶναι εὐγενὴς καὶ ἀγαθός, ὅταν στοργὴν καὶ ἀγάπην καὶ ἔαν τρέφῃ πρὸς τὴν γυναῖκα, εἶναι ὑπερήφανος καὶ ἐγωῖστικός. Δὲν ἀρέσκειται εἰς εὐκόλους νίκας, ἀλλ' εἰς δυσκόλους κατακτήσεις. Προτιμᾷ νὰ μαντεύῃ τὴν ἐν τῇ ψυχῇ τῆς γυναικὸς ὑποκρυπτομένην πρὸς αὐτὸν θερμὴν λατρείαν, ἢ νὰ δυσπιστῆ εἰς τὰς πολλὰς καὶ ἐπανειλημμένας ἐκδηλώσεις καὶ διαχύσεις τῆς ἀγάπης αὐτῆς. Προτιμᾷ ἀντὶ τῆς πολλῆς στοργῆς, τῶν μεγάλων καὶ ἐμφαντικῶν φράσεων, τῶν θωπευτικῶν καὶ τρυφερῶν μειδιαμάτων, ἐν βλέμμα, μίαν ἀπάντησιν, μίαν πρᾶξιν εὐγενῆ, μίαν ιδεάν γενναίαν, δι' ὧν σχηματίζει τὴν πεποίθησιν, ὅτι παρὰ τῆς συζύγου του θὰ εὖρη ἐν πάσῃ στιγμῇ τὸν σοβαρὸν χαρακτήρα καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ ιδεώδους αὐτοῦ καὶ ὅτι μετὰ τοιαύτης γυναικὸς δύναται ἀφόβως νὰ διεξέλθῃ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, καὶ ὑποστῆ ἀκινδύνως τὴν πεζὴν πραγματικότητα, χωρὶς νὰ ἀπαρνηθῆ ἐντελῶς καὶ τὴν μεστὴν ὕψηλοῦ καὶ ιδεώδους ποιήσιν τοῦ μετὰ τὸν γάμον ἔρωτος.

ΡΟΖΑ ΜΠΟΝΕΡ

Ὅταν καλλιτέχνις ἐξεπλήρωσε τὸν ἐν τῷ βίῳ προορισμὸν της ὡς ἡ Ρόζα Μπονέρ, ἡ βιογράφος αὐτῆς οὐδὲν ἔχει νὰ προσθήσῃ, δι' οὐδενὸς ἀνθους νὰ κοσμήσῃ τοιοῦτον ὠραῖον παρελθόντος καὶ παρόντος σύμπλεγμα. Δὲν ἔχει ἢ νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον τῆς δόξης, τῆς φιλοπορίας, τῆς καρτερίας, τῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς

ἐξόχου μεγαλοφυΐας, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἀντιγράψῃ χρυσοῦς τινὰς σελίδας, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ κυριώτατα γνωρίσματα τοῦ βίου τῆς καλλιτέχνιδος.

Γεννηθεῖσα ἐν Βορδῶ τὴν 16ην Μαρτίου 1822, ἡ Ρόζα Μπονέρ, δὲν εἶχε τὸν ἐλάχιστον χαρακτήρισμὸν τῶν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον γεννωμένων γυναικῶν. Οὐτε ἐπιπόλαιος καὶ ἀναποφάσιτος εἶναι, ἀλλ' οὐτε ἡ καρδία της ἐφιλοξένησέ ποτε τὴν ἐλαχίστην ἰδιοτροπίαν. Ἐχει ψυχὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀκατάβλητον καὶ πνεῦμα τεινόν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ιδεώδους ἐν τῇ φύσει, ἐν τῇ ἀντανάκῃ ἢ αἰγλῇ καὶ τῷ μεγαλείῳ τοῦ Θεοῦ!

Θυγάτηρ ἐξόχου ζωγράφου τοῦ Ραὐμόνδου Μπονέρ, ἡ νῦν Ρόζα ἰγνογράφει, ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ παιδικοὶ ροδεινοὶ της δακτυλοὶ ἠδύνατο νὰ φέρωσι κονδύλιον. Ἡ ἰγνογραφία ἦτο ὁ ἰδικὸς της τρόπος τοῦ γράφειν. Ἡ ἀντιγραφὴ ζώων ἢ ἀνθρωπίσκων τῇ ἐφάνετο ὁ ἀπλούστατος καὶ φυσικώτατος τρόπος τῆς κλίσεως τοῦ ρήματος εἰ μαι ἢ ὁ σχηματισμὸς καλλιγραφικῶν σημείων. Καὶ ἐκλινεν ἔκτοτε κατὰ τὸν τρόπον της τοῦτον τὸ ἀνωμαλότερον ρῆμα εἰ μαι, τόσον καλῶς, παρήγαγεν ἐξ αὐτοῦ τόσα καὶ τοιαῦτα ἀριστουργήματα, ὥστε οὐδεὶς διενόηθη νὰ τῇ διαφιλονικήσῃ τὴν ιδεάν της ταύτης.

Ἡ οἰκογένεια Μπονέρ ἐνεκατέστη εἰς Παρισίους τὸ 1829, ἐλπίζουσα τὴν αὐτόση ἐξασφάλισιν βελτιονος μέλλοντος. Ἄλλ' αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἐν Παρισίοις βίου ὑπῆρξαν πλήρεις πικριῶν καὶ θλίψεων.

Ἡ κυρία Μπονέρ ἀπέθανε. Καὶ τὸ πένθος τοῦτο τὸ στερεῶσαν μητρός τέσσαρα μικρὰ ὄρφανά, παρέλυσεν ἐπὶ τινα χρόνον τὸ θάρρος τοῦ ἀξιολόγου καλλιτέχνου Ραὐμόνδου Μπονέρ.

Ἀμείλικτος ἡ ἀνάγκη τῆς ἐργασίας πρὸς συντήρησιν τῶν τέκνων του ἐπέβαλλετο αὐτῷ, ἵνα δὲ ἀφιερωθῆ καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὴν τέχνην ἀπεχωρίσθη τῶν μικρῶν του ὄρφανῶν, Αὐγούστου, Ἰσιδώρου, Ρόζας καὶ κ. Πεύρᾶλ, ἀφοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ πρῶτα καὶ στοιχειώδη τῆς ζωγραφικῆς μαθήματα.

Ἡ Ρόζα ἀσκουμένη ὑπὸ ἰδίου διδασκάλου εἰς τὸ μάθημα τοῦτο ἀπεδείχθη ἐντὸς μικροῦ ὑπεροχωτέρα τῶν ἀδελφῶν καὶ ὁμηλικῶν της, ἴση δὲ πρὸς τὸν διδάσκαλόν της. Ὁ πατὴρ της ἐξεπλήθη διὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν τῆς θυγατρὸς του εἰς τὴν προσφιλεῖ τέχνην, ἣν καὶ αὐτὸς ὡς θεότητα ἐλάτρευεν.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἀναπτύξῃ αὐτὸς ἐν τῇ παρθένῳ τοῦ τέκνου του καρδίαν τὸν ἐν τόσῃ ἀφθονίᾳ ἐνυπάρχοντα σπόρον τοῦ καλοῦ, παρέλαβε τὴν Ρόζαν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀπέδιδεν ἀναλαμπὰς διαχουνομένας ἐκ τῶν μειδιαμάτων τῆς κόρης καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ καθημερινῷ μαθήματι διαχύσεως καὶ ἐνοσημῆσεως τῶν δύο ἐκείνων προσφιλῶς ἀγαπωμένων καλλιτεχνικῶν ὑπάρξεων· ὁ βίος τῆς ἀγόνου ἐργασίας, ὁ βίος τῶν στερήσεων καὶ πικριῶν ἐθάρυνεν ἦδη ὀλιγώτερον ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ Ραὐμόνδου, διότι συμμετείχεν αὐτοῦ καὶ τὸ προσφιλὲς τέκνον του.

Ἡ Ρόζα ἄλλως δὲν ἦτο μόνον ἡ ὑπερηφάνεια καὶ τὸ χάρμα τοῦ πατρὸς της, ἀλλὰ καὶ ἀρίστη σύμβουλος καὶ ὁδηγός του.

Ἀτρόμητος, σοβαρὰ, ὑπερήφανος μετέβαινε ἐκάστοτε διὰ τὰς μελέτης της εἰς τὰ κρεουργεῖα καὶ σφαγεῖα, οὐδένα ἄλλον φύλακα ἢ συνοδὸν ἔχουσα ἢ τὴν ἀξιοπρέπειάν της. Καὶ ὅμως τὸ παιδίον ἐκεῖνο τὸ τρυφερόν καὶ ἰσχυρόν, μὲ τὰς μικρὰς του χεῖρας καὶ τὸ ραδίον πρόσωπον, μὲ τοὺς μεγάλους καὶ διερευνητικούς ὀφθαλμούς του ἐξήσκει ἀγνωστον δύναμιν εἰς τὰς καρδίας τῶν σκληρῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, οἵτινες χορταίνουσι μὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ γυνομένου αἵματος. Naί! οἱ σφαγεῖς καὶ ἀνιλεῖς ἐκεῖνοι κρεουργοὶ, οἱ δῆμιοι τοῦ ἀπεράντου ἀσύλου τοῦ βιαίου καὶ ἀναγκαστικοῦ θανάτου, ἔκλυον ἐρυθριῶντες τὰ ὄμματα πρὸ τῆς σεμνῆς κόρης, καὶ ἀπεκαλύπτοντο πρὸ αὐτῆς ὡς πρὸ Παναγίας.

Τὸ πρῶτον ἔργον της ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ὠραίων τεχνῶν ἐν Παρισίοις ὑπῆρξε ταπεινόν, ἀπεικονίζον τὴν δειλίαν τῆς παιδίονος διασῆμων καλλιτεχνῶν στάσιν της. Ἦτο δεκαεξαετίας καὶ ἐξέθετε δύο κοινίλους. Ἡ μετριοπροσύνη εἶναι ἀρετὴ, ἀρεσκόμενη νὰ γενῶται ὑπὸ τὴν σκιάν μεγάλων χαρακτήρων. Ἡ Ρόζα ἐγίνωσκεν, ὅτι τὰ πρῶτα βήματα κλονίζονται πάντοτε, ὅτι ὁ καλλιτέχνις ὡς τὸ παιδίον δύναται νὰ σκοπεύῃ διερχόμενος τὸν οὐδὸν τοῦ βίου, καὶ ὑπῆρξε τόσον δειλὴ, ὥστε ἔμεινε σχεδὸν ἀπαρτήρητος. Τὸ μέλλον ἐν τούτοις τῇ ἐπεφύλαττεν ἰκανοποίησιν πλήρη καὶ τελείαν.

Τὸ 1845 ἡ Ρόζα ἦτο ἀκόμοις μεταλλίου β' τάξεως τῆς μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως διὰ τὰς Ἐν τῇ β ο σ κ ἡ ἀ γ ε λ ἄ δ α ς της. Τὸ 1848 ἐλάμβανε α' μετάλλιον διὰ τὸ Ν ι θ ε ρ ν α ἰ ο ν Ἄ λ ὼ ν ι σ μ ἄ της, τὸ ὁποῖον ἠγοράσθη παρὰ τοῦ μουσειοῦ τοῦ Λουξεμβούργου, ἀντὶ 500,000 χιλ. φρ. καὶ ἐξετέθη ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Τιμῆς εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τοῦ 1889.

Οἱ κριτικοὶ τῆς τέχνης ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἀπὸ τεσσαρακονταετίας πάντες οἱ ἐν Εὐρώπῃ ζωγράφοι ζῶων δὲν παρήγαγον οὔτε μίαν εἰκόνα δυναμένην νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο ἔργον τῆς Ρόζας Μπονέρ.

Ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ τοῦ βίου της στιγμῇ, καθ' ἣν ἔδραπε δάφνας δόξης καὶ θριάμβου, ὁ θάνατος ἐπλήγωσεν αὐτὴν εἰς τὴν προσφιλεστέρην ἐν τῷ κόσμῳ στοργὴν της. Ὁ πατὴρ της, ὁ διδάσκαλος, ὁ φίλος της, προσδληθεὶς ὑπὸ θανάσιμου νόσου μῆλις κατώρθωσε νὰ ὑποκλιθῆ ἀπὸ τοῦ θανάτου στιγμᾶς τινος, ὅπως θαυμάσῃ τὸ στεφανηφόρον τοῦτο ἀριστούργημα τοῦ τέκνου του.

Οἱ θρίαμβοι πληρόνονται ἐνίοτε πολὺ ἀκριβᾶ. Ἡ καλλιτέχνις ἐπλήρωσε τὸν στέφανόν της διὰ πικρῶν δακρῶν. Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ πατὴρ της εἶδε τετελεσμένον τὸ ἀ λ ὼ ν ι σ μ ἄ της, ἠσθάνθη ζῶν ἔτι ὅ,τι αἰσθάνεται τις ἐν τῷ παραδείσῳ. Ἡθελέ τις εἶπει, βλέπων αὐτὸν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ὅτι ἡ ζωὴ — ἡ ζωὴ του ὡς καλλιτέχνου ἦτις συνέτριβε τὴν ζωὴν τοῦ ἀνδρός — ἀνεγεννᾷτο ἐν αὐτῷ. Οἷα ζωογόνος λάμψις ἐξήστραψεν ἐπὶ τοῦ ὄχρου καὶ καταπεπνημένου προσώπου του. Ἡ θυγάτηρ του ἠπατήθη ἐκ τῆς λάμψεως ἐκείνης καὶ ἐλπὶς δραπέτις ἀνέτειλεν ἐν τῇ καρδίᾳ της.

Φεῦ! ἡ πρώτη χαρὰ τῆς κόρης ὑπῆρξεν ἡ ἐσχάτη τοῦ πατρὸς.

Ἡ εὐτυχία φονεύει καὶ ἐκείνους ἔτι, ὧν φέρει τὸ ὄνομα. Ἡ θλίψις τῆς Ρόζας κατενίκησε πρὸς καιρὸν τὸν πρὸς τὴν τέχνην ἐρωτὰ της. Βαθυμόδον ὅμως καὶ κατ' ὀλίγον ἡ φλόξ τῆς καλλιτεχνικῆς μεγαλοφυΐας της ἐστέρνωσε τὰ δάκρυά της καὶ ἀνεζωογόνησε τὴν καρδίαν της. Καλλιτέχνις μᾶλλον ἢ γυνὴ, καταφρονούσα τὰς γήινους ματαιότητας, συνέδεσε μετὰ μείζονος ἐνεργητικότητος τὴν ὑπαρξίν της μετὰ τῆς τέχνης, τὸ μόνον πατρικόν της κληροδότημα, ὅπερ δὲν ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ κατασπαταλῶμενον.

Ἡ ἀ γ ο ρ ἄ τ ὼ ν ἱ π π ο ν, ἡ χ ο ρ τ ο λ ο γ ἰ α ἐν Ὡ θ ἔ ρ ν η, ὁ π ρ ὸ ς π ῶ λ η σ ι ν ἱ π π ο ς, οἱ ἔ κ τ ο ὕ π ο τ ι σ τ η ρ ἰ ο υ ἀ π ε ρ χ ὸ μ ε ν ο ἱ ἱ π π ο ἰ, ἡ ἡ σ υ χ ἰ α ε ἰ ς τ ὸ ν ἀ γ ρ ὸ ν, εἶναι τόσα ἀριστουργήματα τέχνης, ἐν οἷς οὐρανός, γῆ, ἀνθρωπος καὶ ζῶα ἀπεικονίζονται μετὰ θαυμαστίας ἐπιτυχίας.

Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους εὐρέθησαν κριταὶ τινες μεμφέντες τὴν Ρόζαν Μπονέρ διὰ τοὺς βάρεις καὶ συννεφώδεις οὐρανοὺς της, διὰ τὰς τολμηρὰς καὶ ἀποφασιστικὰς γραμμὰς της. Ἄλλὰ σήμερον καὶ οἱ μᾶλλον σκεπτικοὶ ἀναγνωρίζουσι τὴν πλάνην των, ἀναγνωρίζουσιν ὅτι οὐδεὶς ἐπραξέ τι τελειότερον τῆς Ρόζας Μπονέρ, καὶ αὐτοὶ οἱ ζωγράφοι — πρᾶγμα σπάνιον — ἀναγνωρίζουσι τοῦτο καὶ ὑποκλίνονται.

Συνδέσασα ἡ Ρόζα Μπονέρ τὴν γυναικείαν ἀδυναμίαν της μετὰ τῆς μᾶλλον αὐστηρᾶς καὶ δυσκόλου τέχνης, ἐξηγυένισε τὸ φύλλον

της, περιεγαγούσα αὐτὸ εἰς περιωπὴν, ἣν μετὰ πολλῶν κόπων κατέσχον οἱ μεγάλοι καὶ κραταιοὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέον ἔκρινε τὴν διάσῃμον καλλιτέχνιδας ἀξίαν ὑφίστης διακρίσεως, διακρίσεως, δι' ἧς οὐδεμία γυνὴ πλὴν τῶν μοναχῶν εἶχε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀνταμοιβθῆ. Τὴν ὠνόμασεν ἱππότιδα τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, αὕτη δ' ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἀνήρτησεν ἰδιοχείρως ἀπὸ τοῦ στήθους τῆς Ρόζας Μπονέρ τὸ τιμητικὸν παράσημον.

Ἡ πρώτη ἐν τῇ θέσει τῆς τιμῆς ἐγένετο πρώτη καὶ ἐν τῇ εὐεργεσίᾳ. Αὕτη πρώτη ἴδρυσε σχολεῖον ζωγραφικῆς, ἐν ᾧ αἱ νεάνιδες δύνανται νὰ τελειοποιῶνται δωρεὰν εἰς τὴν τέχνην ταύτην. Ἀφιερούσα τὰς πολυτίμους στιγμὰς της ὑπὲρ τῆς καλλιτεχνικῆς τῶν μαθητριῶν της μορφώσεως, καλὴ καὶ εὐπροσήγορος σύντροφος μᾶλλον ἢ διδάσκαλος, ἐνεθάρρυνε τὰς μὲν, ἐβοήθει τὰς δέ, ἀποδεικνύσα ἅπαξ ἔτι, ὅτι οἱ ἐξοχοὶ νόες ὑποτάσσονται εὐχερώς εἰς τοὺς νόμους τῆς συμπαθείας καὶ ἀδελφότητος.

Ἀπὸ ἐτῶν ἦδη ἡ ἐξοχος καλλιτέχνις κτῆ εἰς τὸ πρόσκειον Βῦ παρὰ τῷ Φοντεναβλιῷ, ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τῆς φύσεως, φέρουσα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνδρικήν ἀμφίεσιν καὶ προσθέτουσα νέα ἐκάστοτε ἀριστουργήματα εἰς τὰ ἀριστουργήματά της.

Δυστυχῶς οἱ Ἄγγλοι προαγοράζουσι πάντα τὰ ἔργα της, ὑποκλέποντες οὕτω καὶ ἀριθμοῦντες εἰς τὸ ἐνεργητικόν των, δόξαν ἀνήκουσαν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔθνος. Μετὰ πολλοῦ κόπου Γάλλος ἐκδότης ἀπέκτησε τὸ τελευταῖον ἔργον της, εἰκόνα τοῦ πεδίου τοῦ Μ π ο ὄ φ α λ ο - Μ π ἰ λ λ. Ἰνδοί, ἵπποι καὶ βούβαλοι τῶν Ἀμερικανικῶν πεδίων ἐδελέασαν τὴν γραφίδα της. Οἱ ἐρυθρόδερμοι συνεχινήθησαν καθ' ὑπερβολὴν μαθόντες ὅτι ἡ Ρόζα Μπονέρ ἀνελάμβανε νὰ τοὺς ἀποθανάτισῃ. Ἐδῶκαν ἔκτακτον παράστασιν εἰς τιμὴν τῆς μεγάλης καλλιτέχνιδος καὶ οὐδέποτε βασίλισσα ἠξιώθη παρὰ τῶν ἀγρίων τούτων ἀνθρώπων φόρου θερμότερου καὶ διακαεστέρου θαυμασμοῦ.

Μαρία Πιάτση (ζωγράφος).

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Β'

Ἐκ τοῦ ὕψηλοῦ τῆς ἐπαύλεως πύργου, ὅστις ὡς σκοπιὰ ἐπικάθηται τοῦ μεγάλου πυλῶνος ἐν ἡμέραις εὐδίας ἀνερχομένη εἰς τὸ ὕψιστον αὐτοῦ μέρος ἐπεσκοποῦν τὴν φύσιν.

Ἦτο θέαμα μαγευτικόν ὅτε ὁ ἀκτινοβόλος ἥλιος περιέβαλλεν αὐτόν, ὁ λευκὸν ἐξετεινετο κεκαλυμμένος ὑπὸ κυανοχρόου ὁμίλης, ἀντίπερα ἔρρεεν ὁ ποταμός, τὰ φυτὰ, τὰ ζῶα, οἱ ἄνθρωποι παρίσταν τὴν ὀργῶσαν ζωὴν καὶ τὰ ἄνωθεν κινούμενα ἐλαφρὰ νέφη εἶδον ζωγραφικὴν χροίαν εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην· ὡς ἐν κατόπτρῳ τὰ πάντα συλλήβδην ἀπεικονίζον τὴν θείαν δημιουργίαν, ἐμπερικλειόμενα ἐντὸς τοῦ Οὐρανίου θόλου τοῦ θαυμαστοῦ τούτου καὶ ἀχειροποιήτου ναοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀντικρῦ τῆς ἐπαύλεως ἐξηπλοῦτο τὸ χωρίον, οὔτινος αἱ οἰκίαι κείμεναι συστάδην μοι ἀνεπόλουν τοὺς γραφικωτάτους στίχους τοῦ εἰδυλίου μου ποιητοῦ Δροσίνῃ :

- Βαθειά, βαθειά, ἀσπρίζουε οἱ τοῖχοι
- Μικροῦ χωριοῦ — 'ς τὰ μισοσκοτεινά
- 'Μοιάζουν βαρεῖα κοτρώνια ποῦ ἡ τύχη
- 'Εκάρρωσε ἐκεῖ παντοτεινά.
- Μαῦροι μικροὶ καπνοὶ στριφογυρίζουν
- 'Απάνω ἀπ' τὸ χωριὸ χωρὶς ὄσμη
- Τὴν ὄρ' αὐτὴ οἱ χωρικοὶ φουρνίζουν
- Τὴν μα μ α λ ἰ γ κ α τους καὶ ἀζυμο ψωμί.

Αἱ οἰκίαι τῶν χωρικῶν περιβάλλονται αἱ πλεῖστα ὑπὸ κηπουρῆς ἢ δ' ἀρχιτεκτονικῆ των φέρει εἰς τὸν νοῦν τὴν ἀρχαῖον ἐποχὴν. Κατεργάζονται πρῶτον τὸν σκελετὸν τῆς οἰκίας, δηλ. τὸ

ξυλόδητον μέρος, άκολούθως συνδέουν τās δοκούς τής στέγης, τούς παραστάτας και τὰ έτερα του οικοδομήματος μέρη διά σφηνών και άφου άποτελεσθῆ είδος κλωβού άναστρέφουσι και έμπήγνυσι τούτον εις την γῆν και ιδού ή οικία έτοιμή, άφ' ης δέν λείπει ή τὸ πλέγμα, όπερ γίνεται εκ κλώνων δένδρου, και ή έσωτερική και έξωτερική επίχρσις διά ν' άποτελεσθῆ ή τοίχος. Ός ὕλην διά τήν επίχρσιν μεταχειρίζονται άσθεστον άναλελυμένην έν ὕδατι και μεμιγμένην μετά λεπτής άμμου και κόπρου βοών. Η τελευταία αύτη ὕλη είναι τὸ κυρίως συστατικόν του τοίχου· αύτη χρησιμεύει και διά τὸ δάπεδον ως έπίστρωσις, διότι εκ τῶν οικιδών τῶν χωρικῶν έλλείπει ή σανιδόστρωσις· αἱ χωρικά μεταβαίνουσι άθροά εις τὰ βουστάσια, συλλέγουσιν αύτήν, νωπήν έτι, τήν ζυμώνουσι διά τῶν χειρῶν αυτών και χρίουσιν επίσης διά τῶν χειρῶν.

Γενικῶς αἱ οικίαι τῶν εὐπορωτέρων χωρικῶν συνίστανται εκ δύο ή τριῶν διαμερισμάτων και ἔχουσι μίαν κυρίαν είσοδον έν τῷ μέσῳ, ήτις διανοίγεται πρὸς μικρὸν διάδρομον, εις τὸ βάθος του όποίου παρατηρεῖται ή έστία (τὸ βάτρο), χρησιμεύουσα ως μαγειρεῖον· έκάτερωθεν δὲ διάδρομος ἔχει άντιμετώπους δύο θύρας, ή μία όδηγεῖ πρὸς τὸ κυρίως ένδοιαίτημα τής οικογενείας, όπερ χρησιμεύει ως ὑποδωμάτιον, έστιατόριον και εργαστήριον του πατρὸς έν ὄρα χειμῶνος· ή έτέρα θύρα άγει πρὸς τὸ δωμάτιον τής έπιθεσίως· έν τούτῳ κείνται κατά μήκος τῶν δύο πλευρῶν ξύλινα άνάκλιτρα (σοφάδες), έφ' ὧν έν είδει γιούκου έναποτίθεται στρωμαί, έφαπλώματα, τάπητες (κιλίμια), προσκεφάλαια πετιλοφόρα· εκ τῶν τοίχων εισίν έξηρητμένα ποικίλα έγχώρια προσόψια, πινάκια, κύαθοι, κατοπτρίδια, γελοιογραφικαί εικόνες και ό,τι άλλο φύρδην μύρδην κείμενα. Τὸ πεπλαρωμένον τούτο δωμάτιον, όπερ όμοιάζει πλοῖον φορητόν, έτοιμον πρὸς άναχώρησιν, μόνον έν όνομαστική έορτῇ διανοίγεται και έν ὄρα θερούς περιρίζεται. Έν τῷ ίδίῳ δωματίῳ κατέγει πολλάκις θέσιν και ή ιστός, δι' οὗ ή χωρική γυνή ύφαίνει άπαντα τὰ χρειώδη του οίκου.

Η ύφαντική και ταπητουργία έν τε τοῖς χωρίοις και ταῖς μεγαλοπόλεσιν έξυπηρετεῖ μόνον τὰς ανάγκας του βίου· από τινων δ' έτῶν ήρχισεν ν' άποτελῆ έν τῇ πρωτεύουσῃ ίδιον κλάδον βιομηχανίας. Έν τῷ έπαγγελματικῷ τμήματι του φιλανθρωπικοῦ καταστήματος τής Αγίας Ελένης έν Βου ουρεστίῳ δύναται τις νὰ ίδῆ εκτεθειμένα άπαντα τὰ είδη τής έγχωρίου ύφαντικής, καθὼς και τὸ εθνικὸν ένδυμα τῶν Ρουμῶνων και Ρουμανίδων.

Άλλά, οὐδαμῶ άπαντῆ τις όμοια ως τὰ Ὑδραϊκά σγουρά, τὰ κροκοθαφῆ Μεσολογγίτικα, τὰ λεπτότατα μεταξωτὰ Καλαματιανά, τὰ όμαλώτατα και θαυμάσια Κρητικά, τούς Συμωναϊκούς τάπητας, χωρὶς νὰ παραλληλίσω τὰ άραχνοειδῆ και καλλιτέχνα έργα, άτινα έξέρχονται εκ τῶν χειρῶν τῶν κ. κ. Καρασταμάτη και Χατζοπούλου και εκ του εργαστηρίου τῶν άπόρων γυναικῶν.

Αν ποτε οἱ πρόγονοι ήμῶν ανεβίθασαν εις τὸ ὕψιστον κάλλος τήν άρχιτεκτονικήν και τήν γλυπτικήν τέχνην, και οἱ νοαὶ και τὰ άγάλματα αυτῶν πρόκεινται ως τόπος και ύπογραμμὸς τοῖς μεταγενεστέροις, αν ή άρχαία Ἑλληνὶς περιέβαλλε διά του λεπτοτάτου πέπλου έν ταῖς πανηγύρεσι τās πολιούχους θεότητες,

« Η δ' άρα πέπλον έλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρης
 θῆκεν Ἀθηναίης επί γούνασιν ήύκρομοιο». Ἰλ. Ζ. 303.

τίς δύναται νὰ άμφιβάλῃ ότι ή νέα Ἑλληνίς, γνησία θυγάτηρ εκείνης, δέν θ' άναβίθασῃ εις τήν ανωτάτην κλίμακα τής καλλιτεχνίας τῶν ὑφαντικῶν; και θὰ περιβάλλῃ τήν Παρθένον Μαρίαν, δι' ης ὕψώθη ή γυνή, διά του χρυσουράντου πέπλου, δι' οὗ κατά τὰ Παναθηναϊκα αἱ παρθένοι Ἀτθίδες περιέβαλλον τήν Παρθένον Ἀθηναῶν;

**ΤΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΤΡΙΩΝ
 ΕΝ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ**

Γνωστόν, ότι εις τὸ κατάστημα τής Ἑθνικῆς Τραπέζης τής Ἑλλάδος ὑπάρχει ταμειυτήριον, έν ᾧ οἱ έργάται παντός φύλου και πάσης τάξεως, δύναται ανά πᾶσαν Κυριακήν νὰ καταθέτωσι τās μικράς οικονομίας τής εργασίας τής έβδομάδος.

Εἰς τὸ ταμειυτήριον τούτο καταφεύγουσι και αἱ ὑπηρετριαί τῶν Ἀθηνῶν, άπαξ του μηνός, όπως έξαφραλίσωσιν εις τὸ μηνιαῖον εισόδημά των μικρὸν τόκον εκ 4 επί τοῖς 100. Εὐεργητική βεβαίως και σωτήριος ή ιδέα τής συστάσεως του ταμειυτηρίου τούτου παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ, άφου δέν ὑπάρχουσι παρ' ήμῖν, ως άπανταχού του πεπολιτισμένου κόσμου, Δημόσια Κυριακά Ταμειυτήρια.

Άλλ' εάν διά τούς έργάτας άνδρας τὸ ταμειυτήριον τής Τραπέζης ως λειτουργεῖ σήμερον και ὕφ' οἶαν ήμέραν και ὠραν τελείται ή κατάθεσις, είναι ευεργητικόν, διά τās άτυχεῖς ὑπηρετριας άποθαίνει παραίτιον μεγίστης και ανεπανορθώτου ὕλικῆς και ήθικῆς ζημίας.

Γνωστόν πόσον αἱ πτωχαὶ αύται και άπροστάτετοι ένταῦθα κόραϊ είναι αντικείμενα άγενῶν και ανάνδρων επιθέσεων πρὸς τῶν ανδρῶν, τῶν πλείστων, παρ' ήμῖν, κοινωνικῶν τάξεων. Η ὑπηρετρια, ή άπροστάτετος αύτη δυστυχῆς κόρη, ή άπομακρυνόμενη τής πατρικῆς στέγης, όπως δι' έντίμου εργασίας κερδίτῃ τήν ζωήν της, βοήθησῃ δέ συνεχῶς και γέροντας ή πάσχοντας γονεῖς, ή άπροστάτετα όρφανά, είναι έρμαῖον του πρώτου τυχόντος κακοήθους, ὕφίσταται αληθές μαρτύριον επιθέσεων και βωμολογιῶν, εὐθὺς ως πατήσῃ τὸν πόδα εκτός του οίκου, εάν και έν τούτῳ, ἔχῃ τήν εὐτυχίαν, νὰ είναι ασφαλῆς.

Εἰς τὸ ταμειυτήριον λοιπόν τής Ἑθνικῆς Τραπέζης ή ὑπηρετρια άναγκάζεται νὰ συνωθῆται επί δύο και τρεῖς ὡρας τής πρωίως τής Κυριακῆς, χωρὶς οὐδεμίαν άστυνομικήν επιτήρησιν, εκεῖ πρὸ του άποτόμου παραθύρου ὑπαλλήλου μετ' ανδρῶν νέων του λαοῦ, οτινις διά τῶν ασέμνων ὕθρων και κακοήθων προτάσεων των, πολλάκις δέ και δι' άυσυτόλων επιθέσεων καταστρέφουσιν έν τῇ ψυχῇ τής ὑπηρετριας πᾶν αἶσθημα τιμῆς και αἰδοῦς, και διαφθείρουσι και τās μᾶλλον σεμνάς και έναρέτους εξ αυτῶν.

Δέν άρκεῖ δὲ μία Κυριακή, όπως άπαλλαγῇ ή ὑπηρετρια του μαρτυρίου τής καταθέσεως τῶν χρημάτων της. Οἱ καταθέται άνδρες και γυναῖκες άνέρχονται εις πολλὰς έκγοντάδας, εις δὲ μόνον διά τās γυναῖκας ὑπάλληλος βραδουκίνητος και τυπικός δέν έπαρκεῖ εις τήν διεκπεραίωσιν τής εργασίας αυτῆς. Άφου δὲ μετά πέντε και εξ Κυριακῆς κατά συνέχειαν κατορθώσῃ νὰ λάβῃ σειράν τότε και πάλιν άναχωρεῖ άπρακτος, διότι τὰ βιβλιάρια, έφ' ὧν σημειοῦνται αἱ καταθέσεις ανεπαρκῆ πάντοτε, συμβαίνει νὰ είναι έξηντλημένα. Έντεῦθεν ή επί πολλὰς Κυριακῆς μεταθασίς αυτῆς εις τήν Τράπεζαν, ή οὕτω βαθμηδὸν και κατ' ὀλίγον επιτέλεσις τής διαφθορῆς αυτῆς, ή εκ τής ὑπηρεσίας της κατά τās πρωινὰς ὡρας τής Κυριακῆς άπομακρυνόσιν της και ή εκ τούτου δυσαρέσκεια και επιπλήξεις τῶν κυρίων της, εις επίμετρον δὲ και ή άτοκος τῶν χρημάτων της κατάθεσις.

Διότι διά πᾶν ποσὸν όπερ θὰ καταθέσῃ ή θὰ άποσύρῃ, έστω και πεντάδραχμον, όφείλει νὰ πληρώσῃ γραμματόσημον πενήτηντα λεπτῶν, ώστε αντί νὰ λαμβάτῃ τὸν φαινομενικὸν τόκον του 4 επί τοῖς 100 πληρόνει πολλάκις διπλάσιον ποσὸν διά τās κατά καιρούς καταθέσεις της.

Ἐλπίζομεν ότι τὸ Συμβούλιον τής Ἑθνικῆς Τραπέζης συνιστάμενον ὑπὸ ανδρῶν φιλανθρωπῶν και δικαίῶν, και κατανοούντων τὸ προσγινόμενον άδικον εις τās άτυχεῖς ὑπηρετριας, θέλει λάβει σύντονον μέριμναν πρὸς επανόρθωσιν του άτόπου τούτου.

Η προστασία τής τιμῆς και τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηρετῶν μας επιβάλλεται εις πάντα εύσυνειδητον και λόγιον άνθρωπον, διότι ο βίος ήμῶν και τῶν τέκνων μας, τὰ ήθικὰ και ὕλικὰ συμπεφορόντά μας, ή οικογενειακή ήσυχία μας έξαρτῶνται συνεχῶς εκ τής ήθικῆς μορφώσεως και τής τιμῆς τῶν ὑπὸ τήν στέγην μας διαιωμένων και εις τὰ οικογενειακά άπόρρητά μας μεμιμημένων ὑπηρετριῶν και ὑπηρετῶν.

ΑΣΚΕΙΤΕ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΣΑΣ

“Οτι ή γυμναστική είναι άναγκαία εις τὸν άνθρωπον, όσον και ή ὕλική τροφή, οὐδεὶς δύναται ν' άντεπῆρ. “Οτι αἱ σωματικαὶ άσκήσεις και κατ' αυτους άκόμη τούς προϊστορικούς χρόνους ὕφίσταντο, ότι ο άνθρωπος και έν ὄλη αυτου άκόμη τῇ άπειρία τῶν άλλων σωματικῶν λειτουργιῶν, συνησθάνετο τ' άγαθά άποτελέσματα τής γυμναστικῆς, τής σωματικῆς δηλονότι εργασίας, άπας αυτου ο βίος μᾶς τὸ άποδεικνύει.

Και βραδύτερον έτι πολιτιζόμενοι οἱ άνθρωποι, εθεώρουσαν τήν σωματικὴν ρώμην και ευεξίαν άπαραίτητον προσόν. Περὶ τής βαθμιαίας δὲ ταύτης αναπτύξεως τῶν προγόνων μας, πόθεν άλλθεν δυνάμεθα ν' άρυσθῶμεν πληρεστεράς άποδείξεις, ή εκ του Ὁμήρου, του φαεινου τούτου τῶν παλαιωτάτων χρόνων φωστῆρος, όστις πολλαχού γλαφυρότατα άναπτύσσει τῆς γυμναστικῆς άσκήσεις τῶν ήρώων του, τήν πάλην, τὸν δρόμον, και πᾶσαν άλλην άσκησιν, δι' ης οἱ πρόγονοι ήμῶν καθίσταντο ὕγιεις και ρωμαλαῖοι.

Προϊόντος δὲ του χρόνου, ή γυμναστική κατέστη άπαραίτητον προσόν τής ανατροφῆς τῶν νέων, οὕτως ώστε ή Ἑλλάς κατέστη έν ευρύτατον γυμναστήριον, εις θ και αυτὰ άκόμη αἱ γυναῖκες έξήτουν τήν καλλονήν και ευεξίαν του σώματος των.

Εκτός τούτου, τί άλλο ήσαν αἱ έν τῇ οίκῃ γενόμενα έργασια, ή ιστός, ή ήλακῆτι, και πᾶσαι αἱ άλλαι οικιακαὶ ένασχολήσεις, ή άσκήσεις σωματικαὶ, αἵτινες συντέτεινον εις τήν άρμονίαν και ευεξίαν τῶν σωμάτων τῶν γυναικῶν εκείνων, ως ο Ὁμηρος εξυμνεῖ, και αἵτινες εγέννησαν ήρωας και φιλοσόφους, ὧν όμοιοι δέν ανεφάνησαν πλέον επί γῆς;

Παρὰ τοῖς άρχαίοις Ἑλλησιν ή γυμναστική ήτο άνάγκη κοινωνική, ήτο σχεδὸν θρησκεία. Έν Σπάρτῃ μάλιστα μετά τσαύτης εὐλαβείας μετέβαινον εις τὰ γυμναστήρια, όσον κατά τὸν μεσαιῶνα οἱ Χριστιανοὶ εις τήν Ἐκκλησίαν.

Μεταξὺ τῶν άλλων γυμναστικῶν άσκήσεων, οἱ Ἕλληνες κατέτασσον και τήν κολυμβητικήν. Τὸ αυτὸ δύναται τις νὰ εἴπῃ και διά πολλοὺς άλλους λαούς, οτινις έν τῇ προόδῳ τής μεγίστης αυτῶν αναπτύξεως ήσαν και άριστοι κολυμβηταί.

Ότε δὲ βραδύτερον άκόμη επήλθον χρόνοι καταπτώσεως διά τήν Ἑλλάδα, ότε δηλαδή ή Ρώμη εξέστεινε και επί τής Ἑλλάδος τὸν κατακτητικὸν αυτῆς βραχίονα, τότε τὰ πάντα μετεβλήθησαν οὐσιωδῶς. Η μαλθακότης και τρυφή επήνεγκον μεγίστην κατάπτωσιν, ή κολυμβητικῇ παρηγηκονίσθη χάριν τῶν θερμῶν λουτρῶν, συνεπῶς τὰ σώματα καταστάντα μαλθακώτερα εγένοντο ὀλιγώτερον επιδεκτικὰ κόπων. Αἱ γυμναστικαὶ άσκήσεις έξηκολούθουν μὲν, αλλά μόνον χάριν διασκεδάσεως του λαοῦ, και τὸ ὕψηλόν και μέγα, παρεχώρησε τήν θέσιν του εις τὸ ὠμόν και θηριῶδες.

Προϊόντος όμως του χρόνου, μόνον των οἱ άνθρωποι συναισθανέντες τήν άνάγκην τής ενεργείας άνεκυψαν, άλλ' ὑπὸ ὄλιως άλλωσαν μορφήν. Οἱ άρχαῖοι Ἕλληνες γυμναζόμενοι εγύμνον τὰ σώματα, ένῳ ή γυμναστική του μεσαιῶνος καθίστα αυτὰ αληθῆ ὀπλοστάσια. Πρὸς δὲ ή άσκήσις ήτο προνόμιον μῆς μόνον τάξεως, τής τῶν ευγενῶν. Ὁ λαὸς οὐδεμίαν άσκησιν εἶχεν.

Οἱ ένδοξοι χρόνοι τής άρχαίας Ἑλλάδος δέν επανήλθον.

Και, τέλος, ιδού τώρα ήμεῖς οἱ άπόγονοι τῶν αθανάτων εκείνων ήρώων, αφίνομεν τὰ σώματά μας διά του καθιστικοῦ και μαλθακού βίου ν' άποχαυνῶνται και εκλύωνται. Και τούτο διότι φρονόμεν ότι δυνάμεθα ν' άντικαταστήσωμεν κάλλιστα τὸ εὐμελὲς διά τής τέχνης; Κωφεύομεν εις τās συμβουλάς τῶσιν διασιμῶν ιατρῶν τής Ευρώπης, οτινις εκ πολυαριθμῶν και επιμελεστώτων παρατηρήσεων, συνεπέραναν ότι ή άναίμια, άτονία και ιδία ή αδυναμία του στήθους θεραπεύεται σχεδὸν έντελῶς διά τής τακτικῆς άσκήσεως του σώματος. “Οτι ή ὑπέρμετρος ευαισθησία, τὸ ευερέθιστον και ή νευροπάθεια πολλῶν γυναικῶν ἔχουσι τήν άρχήν των έν τῇ ανεπαρκεί σωματικῇ κινήσει.

Καλὸν λοιπόν ήθελεν είναι, οἱ παῖδες και τὰ κοράσια ν' άρχώνται τής γυμναστικῆς εὐθὺς μετά τὸ εἶδομον έτος τής ηλικίας των. Οἱ συνειθίζοντες τὰ τέκνα των από τής ηλικίας ταύτης εις τὸ κινεῖσθαι και γυμναζεσθαι, θέτουν, οὕτως εἰπεῖν, στερεὰ θεμέλια εις τήν καθ' ὅλον τὸν βίον ὕγειαν αυτῶν. Οἱ κηδόμενοι λοιπόν τῶν τέκνων σας, τοποθετεῖτε αυτὰ καθ' έκάστην μεταξὺ του προγεύματος και του γεύματος ή δύο ή τρεῖς ὡρας πρὸ τούτων, ήσθια, οὕτως ώστε τὸ στήθος νὰ εκτείνωσι πρὸς τὰ εμπρός, νὰ συστέλλωσι τήν κοιλίαν, και νὰ κλίνωσι τήν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὀπίσω με ὀρθιον τὸν λαιμόν. Κατόπιν νὰ θέτωσι τούς δύο βραχίονας δεδεμένους εις τās δύο πλευράς τής κεφαλῆς, και καταβιάζωσιν εκ νέου αυτὰς κατά μήκος του κορμου. Ἐξακολουθοῦν δὲ τήν άλληλοδιάδογον ταύτην κίνησιν επί τινα λεπτὰ τής ὡρας. Πρὸς ένίσχυσιν δὲ του στήθους άναγκάζετε αυτὰ νὰ εισπνεύσωσι βαθείως πολλάκις, και οὕτω θέλετε έν μέρει αναπληρώσει τήν ὀλιγορίαν και αδράνειαν, ήτις βασιλεύει νῦν εις τὰ σχολεία μας, ως πρὸς τὸ μάθημα τής γυμναστικῆς, αν και πρὸ τινος χρόνου κατέστη αυτῇ μάθημα ὑποχρεωτικὸν εις τὰ δημοτικά σχολεία.

Ἄνθ. Χ. Βασιλειάδου.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Από τής παρελθούσης Κυριακῆς συνεπληρώθη ο κατάλογος τῶν έν τῷ Κυριακῷ σχολείῳ φοιτωσῶν μαθητριῶν. Αἱ έν τῷ μέλλοντι λοιπόν προσερχόμεναι πρὸς έγγραφὴν θὰ γίνωνται δεκατὸ μόνον ως άκοράτριά και ὄχι ως τακτικαὶ μαθήτριά. Κοράσια ηλικίας κατωτέρας τῶν 10 ετῶν δέν γίνονται δεκτά, εκτός εάν είναι έντελῶς αναφάθητα και άδυνατοῦσι νὰ φοιτήσωσιν εις τὰ δημοτικά σχολεία. Τὰ μαθήματα του Κυριακοῦ Σχολείου έξακολουθοῦσιν ανά πᾶσαν Κυριακήν από τής 2ας — τής 5ης ὡρας, έν ταῖς αἰθούσαις του Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασοῦ».

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατάργησις του ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ. Έν Ἀμερικῇ ένθα ὀλαι αἱ παράδοξαι ιδέαι συλλαμβάνονται και εκτελοῦνται ιδρύθησαν κατ' αυτὰς σωματεία σκοπούσα τήν κατάργησιν του εμπροσθελλοφόρου προσωπικοῦ, ως άρέσκονται νὰ ονομάζωσιν οἱ Ἀμερικανοὶ τούς ὑπηρετας άμφοτέρων τῶν φύλων.

Η σημερινή ὑπηρεσία, λέγουσιν οἱ Ἀμερικανοί, οὐδέν άλλο είναι ή ή βάρβαρος δουλεία του παρελθόντος, με μόνην τήν διαφοράν, ότι αντί νὰ είναι ισόβιος είναι εφήμερος. Θα ιδρωθῶσι λοιπόν καταστήματα αναλαμβάνοντα εργολαβικῶς τήν ὑπηρεσίαν τῶν οικιδῶν. Ἀμάξιον φορητόν κανιστροφόρον θὰ συναλορῆ καθ' ήμέραν εξ έκάστης οικίας τὰ πρὸς πλύσιμον πινάκια και μαχαιροπήρουνα, τὰ πρὸς καθαρισμόν ένδύματα, τὰ πρὸς στίλβωσιν ὑποδήματα κτλ. και εις ὀρισμέναις ὡρας θὰ επαναφέρῃ πάντα ταῦτα έν αἰθολόγῳ καταστάσει. Τὰ αυτὰ καταστήματα θὰ άποστελλωσιν εις τās οικογενείας τὸν καφέ των θερμῶτατον, τὸ πρόγευμά των κατά βούλησιν δὲ και τὸ γευμά των.

Άλλ' έρωτώμεν εις τὰ καταστήματα ταῦτα τίς θὰ έργάζεται, εάν ὄχι ὑπηρεταί;

Σύνδεσμος ὑπηρετριῶν έν Νέα Ζηλανδίᾳ. Κατ' αυτὰς εσχηματίαθη

ἐν Δυνεὶν τῆς Νέας Ζηλανδίας σύνδεσμος ὑπηρετιῶν, ὅστις ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ συνεδριάσει, καθ' ἣν συνήλθον ὑπὲρ τὰς ἐκατὸν πενήντα ὑπηρετίαι, ἀπεφάσκει τὰ ἐξῆς: Νὰ περιορισθῶσιν αἱ ὥραι τῆς ἐργασίας των εἰς ὅκτω μόνον, νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς ἔσονται ὡς πάντες οἱ ἐργάται καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἐντελῶς ἐλεύθεροι καὶ νὰ ὑποβρεθῶσιν αἱ κυρίαὶ νὰ παρέχωσιν αὐταῖς καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνεστῶσιν μίαν πολιτικὴν ἐφημερίδα καὶ τὸ οἰκογενειακὸν περιοδικόν, οὗτινος ἡ οἰκοδόποινα εἶναι συνδρομητέρα. Αἱ πλείους τῶν ἐν Ἑλλάδι κυριῶν μόνον ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου εἶναι ἀπηλλαγμένοι, διότι σπανίως συμβαίνει νὰ λαμβάνωσι καὶ ἀναγιγνώσκωσιν αἱ ἴδιαι οἰκογενειακά περιοδικά.

Ὁρολόγιον μετὰ φωνογράφου. Θαυμάσιον ἀληθῶς ὁρολόγιον ἐπενοήθη ἐν Ἀμερικῇ, πολυτιμότερον δ' ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἀφηρημένους καὶ ἐπιλήθμονας. Ἐν τῷ μηχανισμῷ τοῦ ὁρολογίου ὑπάρχει φωνογράφον. Χορδίζετε αὐτὸ ὡς τὰ συνήθη ἀφιπνιστήρια ὁρολόγια, ὅπως εἰς ὄρισμένην ὥραν σὰς ἀφυπνίσῃ, ἢ σὰς ὑπνεθοποιήσῃ, ὅτι ἔχετε νὰ πράξητε τι. Ἴνα δὲ μὴ λησμονήσητε τὸ πρόγραμμα τῆς ἡμέρας καὶ τὴν διάθεσιν τῶν διαφόρων ὥρων σας ἀνά πᾶσαν πρῶταν μεταδίδετε εἰς τὸ φωνογράφον τὴν ἀσχυλίαν ἐκαστῆς ὥρας. Ἐνῶ λοιπὸν ἀναγιγνώσκετε τὴν ἐφημερίδα σας ἢ παίζετε μετὰ τῶν τέκνων σας, ἢ συζητῆτε μετὰ φίλων, τὸ ὁρολόγιον σημαίνει οἰαδήποτε ὥραν καὶ τὰ φωνογράφον σὰς λέγει: Ἐχετε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. τάδε, ἢ γράψατε ἐπιστολὴν κ.τ.λ.

ΘΕΑΤΡΟΝ, ΑΘΗΝΩΝ

Ποικιλία καὶ ἡ διαρροῦσα ἐδδομάς εἰς ἐπιτυχὴ θεάματα, ἅτινα κατέβησαν τοὺς πολυλήθεσι θεαύωνας τοῦ Μεγάλου Θεάτρου Ἀθηνῶν. Ὁ Βοσκῆκος διεξήχθη μετ' ἐπιτυχίας Ὀυμακῆτις, τῆς κ. Paccard ὑποδουθεῖσας τὸ μέρος τοῦ Βοσκῆκου, ὡς οὐδέμια τῶν μέχρι τοῦδε ὑποδουθεσιῶν ἐν Ἀθήναις τὸ πρόσωπον τοῦτο ἠθοποιῶν. Le Coeur et la main, le Jour et la Nuit καὶ ὁ Barbe-Bleu ἔχειροκροτήσαν, πολλὰ πάντων τῶν ἠθοποιῶν διεξαγαγόντων ἀριστα τὰ μέρη των. Ἡ κ. Briouze, ἐξετήμητ' ἤδη, ὡς ἔχομεν ἐξ ἀρχῆς πεποίησιν, καὶ γεροκροτεῖται θερμότατα καὶ ἐπαινετημένως, καὶ ἀνέκτησε τὸ βάρρος τῆς, δι' οὗ ἀναδεικνύεται ἀριστα καλλιτέγνη μετὰ φωνῆν ἀξιόλογον καὶ μετὰ σκηναϊκᾶς κινήσεως καὶ στάσιον ὑπερόχον.

Οἱ διευθυνταὶ τοῦ θέατρον, ἵνα εὐχαριστήσωσι τὸ κοινὸν ὑποβάλλονται εἰς τὴν θυσίαν νὰ ἀναδιδῶσιν καθ' ἑκάστην νέον ἐπὶ τῆς σκηνῆς μελόδραμα, πρᾶγμα ὑπερ οὐδέτις ἄλλος θέατρον κατώρθωσε μέχρι σήμερον. Τὸ κοινὸν εἰς ἀνταπόδοσιν σφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς κυρίους τούτους, οἵτινες πολλὰς εἴτι μᾶς ἐπιφυλάττειν ἐκπλήξεις.

Ἀπόψε «le Jour et la Nuit. Κομικὸν μελόδραμα εἰς πράξεις 3, Μουσικὴ Lecoeq.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἡμερολόγιον Κ. Φ. Σκόκου. Πλοῦστον εἰς ὕλην καὶ εἰς εἰκόνας, καλλιτεχνικὸν καὶ ποικίλον, ὡς πάντοτε, μετὰ πλήρη βιογραφικὴν πινακοθήκην διαπεπῶν παρ' ἡμῖν ἀνδρῶν τῆς συγχρόνου ἑποχῆς, ἐξεδόθη πρῶτον πάντων καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1891 τοῦ κ. Κ. Σκόκου. Περιέχει ἐκατὸν περίπου ἄρθρα, ποιήματα, μελέτας, δραμᾶτια, σκαλαθῦρματα, βιογραφίας, νεκρολογίας κ. ἄ. τῶν διασημοτέρων παρ' ἡμῖν ποιητῶν καὶ λογογράφων. Ἐξαιρετικῆς δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι ἡ ἐπιτυχία τῶν εἰκόνων ἐκ φωτοτυπίας Τιμαῖται ἀδελφῶν μὲν ὁ ρ. 2,50 καὶ πολυτελῶς χρυσοδεδεμένον ὁ ρ. 4.

Ὁ ἐν Γαλλίᾳ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀγὼν. Ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ράδου, διδάκτορος καὶ δικηγόρου, ἐξεδόθη ὑπὸ τῶν ἀνω τίτλων σύγγραμμα ὑψίστης φιλολογικῆς ἀξίας καὶ ἐθνικῆς δι' ἡμᾶς σπουδαιότητος. Πηροῦται περὶ διασώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τοῦ ἐπαπειλοῦντος αὐτὴν κινδύνου τῆς διαφθορᾶς μὲν παρὰ τῶν θιασωτῶν τῆς λεγομένης γλώσσης τοῦ λαοῦ, καὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ καταργήσεως τῆς σπουδῆς αὐτῆς παρὰ τῶν πολεμιῶν τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ παιδείσει.

Ὁ κ. Κ. Ράδος ἀνάλαβε πάνυ ἐπαινετὸν ἀγῶνα, εἰς ὃν συμμετέχον πολλοὶ σοφοὶ Ἑλληνοισταὶ ξένοι, ὧν τὰς μελέτας καὶ ἐπιστολάς δημοσιεύει ἐν τῷ περιοδικῷ συγγραμμάτι αὐτοῦ ὁ κ. Κ. Ράδος. Μεγίστης σημασίας ἰδίᾳ εἶναι ἡ μελέτη τοῦ Ἑλληνιστοῦ κ. Bismouf περὶ προφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν ἣ ὅσοις κηρύσσεται κατὰ τῆς Ἑρασμιακῆς καὶ παροτρύνει Γάλλους καὶ Ἑλλήνας, ὅπως ἐργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς κατάργησιν προσωρᾶς στρεβλότητος τὴν ὠραιοτάτην τῶν γλωσσῶν καὶ ἀπειλούσης ν' ἀπομαρῆν ἐντελῶς τὰς κλασικὰς σπουδὰς ἐν τῇ Δύσει.

Τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Κ. Ράδου, καλλιτεχνικῶς τετυπωμένον, εὕρεσκειται παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις βιβλιοπώλαις καὶ τιμᾶται ὁ ρ. 2.

Essai sur le régime parlementaire. Παρὰ τοῦ κ. Σ. Σ. Κομπεθέρα, διδάκτορος τῆς Νομικῆς, ἐξεδόθη εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα ἐπὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος ὑπὸ τὸν τίτλον «Essai sur le régime parlementaire». Διαιρεταὶ εἰς τὸ ἱστορικὸν μέρος ὡς καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸν Μηχανισμὸν καὶ τὴν Λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος καὶ προβλεῖ ἐν τοῖς καθ' ἑκάστα τὴν ἔξοχον ἐπιστημονικὴν τοῦ συγγραφέως μόρφωσιν. Ἐκδόται ἐν Παρισίοις οἱ κ. κ. L. Larose et Toguel.

Καλλιγραφία Ἀθανασίου Εὐσταθιάδου. Παρὰ τοῦ κ. Ἀθανασίου Εὐσταθιάδου ἐξεδόθη καλλιγραφία ἐκ σελ. 41 ἐκτυπωθεῖσα ἐν Λεϊψία, μετὰ εἰλοκακίας καὶ καλλιτεχνικῆς δεξιότητος, ὑπερτέρας πάσης προσδοκίας. Τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦτο ἀριστούργημα τοῦ κ. Ἀθανασίου Εὐσταθιάδου, ὑπερ οὐ ὅσους χρόνους, οὔτε δαπανῶν ἐρεῖσθη, πληροὶ παρ' ἡμῖν κενὸν μέγα, οὗ ἡ ἔλλειψις ἐπαίσθητοτάτ' ἀπέβαινε ἰδίως παρὰ τοῖς Ἑλληνοκύριος Παρθενωγῶταις, ἔνθα ἡ καλλιγραφία ὀφείλει νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τῶν διακοσμητικῶν τεχνῶν. Ἀντὶρ κακογράφος ὑπερέκειται. Ἀλλὰ ἀθρᾶ καὶ ὠραία δεσποίνης, μετὰ χεῖρα καλλιτεχνικὴν καὶ ραδιενούς δακτύλου, κηλιδούσα τὸν χάρτην δι' ἀβλίας καὶ δυσαναγιγνώστου γραφῆς εἶναι τι ἀσυμβίβαστον, παράτονον, διαφθερόν πᾶσαν καλὴν ἰδέαν περὶ χαρακτῆρος καὶ αἰσθημάτων αὐτῆς. Τὰ παρθενωγῶταις λοιπὸν καὶ αἱ ἀπανταχοῦ διδάσκαλοι ὀφείλουσι κατ' ἐξοχὴν νὰ ἐκπευλιθῶσι τῆς εὐκαιρίας ταύτης εἰσαγγέουσι τὴν καλλιγραφίαν τοῦ κ. Ἀθανασίου Εὐσταθιάδου ὡς ἐντελῆς πρότυπον. Τιμὴ τοῦ ἔργου ὠρίσθη πεντάραχος.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ “ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ,”

Τίς δὲν ἀναμένει μετ' ἀνυπομονησίας τὴν ἀγγελίαν τοῦ Ἡμερολογίου τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» τοῦ δημοφιλιστάτου πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδομένων ἡμερολογίων;

Καλλιτεχνικώτατον, καλλιπέστατον, πρακτικώτατον, ἴδιον ἐπιδιώκων σκοπὸν, προσεῖλκυσεν ὁπὸ τοῦ Α' τῆς ἐκδόσεως του ἔτους τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰς συμπαιθείας τῶν ἀνὰ χιλιάδας ἀριθμουμένων συνδρομητριῶν καὶ συνδρομητῶν του. Δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων κοινωνικῶν ἡμῶν τάξεων μέχρι τῆς καλύβης τοῦ λαοῦ, ἐν ἣ τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» δὲν κατέστη πολυτίμος σύντροφος καὶ ἀσφαλῆς ἐν πᾶσιν ὁδηγός, οὐχ ἤττον δὲ καὶ ἀριστον φιλολογικὸν ἐντρυφήμα, ὡς περιέχον μελέτας, ποιήματα καὶ διηγημάτια τῶν διασημοτέρων Εὐρωπαίων καὶ Ἑλληνίδων συγγραφέων.

Τὸ ἔτος τοῦτο τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὑπερβαίνει ἀναντιρρήτως τὰς προσδοκίας τῶν δυσκολωτέρων καὶ ἀπαιτητικωτέρων ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν του. Ὑπερ τὰς πενήντα συνεργάτιδες ἐκ πάντων τῶν σημείων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, συνεισφέρουσι τὴν πολυτίμον πνευματικὴν συμβολὴν των. Τὰ ἄρθρα τῶν Ἀμερικανίδων εἶναι τὰ μαλλον ἰδιόρρυθμα, ἀλλὰ καὶ τὰ μαλλον ἐποικοδομητικά. Μεταξὺ τῶν ἄλλων διακρίνεται μελέτη ἐξοχῶ Ἀμερικανίδος συγγραφέως, ἧτις διδάσκει πρὸς τὰς Ἑλληνίδας τὸν τρόπον τοῦ νὰ ἀποκτώσι περιουσίας ἐντὸς ἐλίγου χρόνου, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ μετερχῶνται εἰδικὰ ἐπαγγέλματα, ἐντίμως δὲ καὶ ἀξιοπροεπῶς ὡς σύζυγοι καὶ μητέρες διαίουσαι τὸν βίον. Ἄλλη ἱατρὸς θέτει περιεργόν τι ἐπιστημονικὸν ζήτημα πρὸς τοὺς Ἑλληνας συναδέλφους τῆς. Ἡ διάσημος δὲ καταστᾶσα διὰ τὴν περιέλασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος τῆς πολύχροτον ἐν Βελγίῳ δίκην τῆς δικηγόρος κ. Μαρία Ποπελέν, ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν δίκην τῆς καὶ ζητεῖ, δι' ἡμῶν, τὴν γνώμη τῶν Ἑλλήνων δικηγόρων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Αἱ Εὐρωπαῖαι συναδέλφοι αἱ τιμῆσαι κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» προσφέρουσι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ὠραῖα καὶ ἐμβριθέστατα ἄρθρα, ἐπιστημονικά, οικονομικά, κοινωνικά καὶ διηγημάτια γλαφυρώτατα καὶ τερπνότατα. Ἡ καλλονή, περὶ ἧς ὀλόκληρα γράφονται κεφάλαια καὶ πληθὺς συνταγῶν δημοσιεύεται, ἡ ἀσχημία, ἡ ὑγιεινὴ, ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία, ζητήματα ἀνεξάντλητα, μελετῶνται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μετὰ πολλῆς καὶ ἐπιτυχῆς ἀκριβολογίας. Γνωστῆ ἀνὰ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ρωσσίς ἱατρὸς συνέγραψε χάριν ἡμῶν ἐν εἰδει λεξικῶ κατ' ἀλφάβητον, πάντα τὰ εἶδη τῶν τροφίμων, ὡς κρεάτων, ζυμαρικῶν, ὀσπρίων, γαλακτερῶν, χορταρικῶν, γλυκισμάτων, καρπῶν σαρκωδῶν καὶ σκληρῶν μετὰ τῶν ὑγιεινῶν ἢ ἐπιβλαβῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων, τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς χώνευσιν ὠρῶν, καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐκάστου καὶ τὴν ἐπὶ τούτων ἐπιρροὴν τῶν τροφῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκ τῆς χρήσεως ἐκάστης τούτων προκυπτῶν ἀσθενειῶν. Ἄξιον ἰδιαιτέρας μελέτης, διὰ τὰς κυρίας ἰδίαι, εἶναι ἡ ἐπιρροὴ ἐκάστης τῶν τροφῶν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ δέρματος, τῆς καλλονῆς καὶ τῶν διαθεσεων τῆς ψυχῆς. Ἴδιον ἄρθρον περὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ καταλλήλου δι' ἕκαστον ἔδσεμα μέρους τοῦ κρέατος ἢ τῶν ἰχθύων. Πᾶσαι αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες δημοσιεύουσιν ὠραῖα διηγη-

μάτια, μελέτας ἢ ποιήματα αὐτῶν. Ἐμβριθέσταται μελέται καὶ κρίσεις ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης καὶ τῆς ἐπιρροῆς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν γένει. Εἰς ἐπισφράγιον δὲ πολλὰ εἰκόνας Ἑλληνίδων καὶ ξένων συγγραφέων συμπληροῦσι τὴν ἐξησφαλισμένην ἐπιτυχίαν τοῦ Ἡμερολογίου τούτου. Πληθὺς συμβουλῶν, συνταγῶν μαγειρικῆς, πρακτικῆς οἰκιακῆς ἱατρικῆς καὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας, ὡς καὶ καλλονῆς, ὑπερ τὰς πέντε δὲ σελίδας εὐφυολογίαι καὶ ρητά, ἰσάριθμοι δὲ οἰκιακῶν καὶ τῆς αἰθούσης παιγνίων θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας νὰ διέλθωσιν εὐαρέστως καὶ ἀπολαυστικῶς τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος ἐσπερινὰς ὥρας.

Τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐκτυπούμενον ὡς πάντοτε ἐπὶ ὠραίου χάρτου μετὰ πλουσίου καὶ καλλιτεχνικώτατου ἐξωφύλλου, θὰ τιμᾶται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο II ὁρ. διὰ τὰς Ἀθήνας II καὶ III διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐν χρ. φρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ προαποστέλλοντες ὀλόκληρον τὸ ἀντίτιμόν του εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἢ οἱ προπληροῦντες αὐτὸ ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀγγελίας εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπους μας δικαιούνται λαμβάνειν ἡμερολόγιον μετ' ἡριθμημένον ἐξωφύλλου καὶ φέροντες τὴν σφραγίδα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἡμερολογίων τούτων θὰ ἀποτελέσωσι λαχεῖον, οὔτινος εἰκόσιν ἀριθμοὶ κερδαίνουσι τὰ ἐξῆς εἶδη.

2 ἀριθμοὶ κερδαίνουσιν ἀνὰ ἓν ἀραχνοειδὲς φῶρεμα χρυσοῦ ἐκ τῶν τῆς κ. Σπάρτης Καρασταμάτη.

3 ἀριθ. ἀνὰ ἡμίσειαν δωδεκάδα γυναικείων ρινομάκτρων μεταξωτῶν μετὰ χρωματιστοῦ ὀδοντωτοῦ ποικίλματος.

3 ἀριθμοὶ ἀνὰ ἡμίσειαν δωδεκάδα μεταξωτῶν ἀνδρικών ρινομάκτρων.

3 ἀριθμοὶ ἀνὰ μίαν μανδουλιθηκὴν πεποικιλμένην ἐπὶ μεταξωτῷ ὑράσματος.

ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ

— Ἐκ τῆς τρομερᾶς πληγῆς, ἣν ἔφερον ἐπὶ τῆς μήνιγγος. Ὁ Ἰάκωβος ἐφρικίασεν. Ἡ λέξις τρομερὰ τῷ ἐνεποίησεν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν.

— Δυναταὶ τις νὰ σᾶς ἐρωτήσῃ, κύριε Κρεπινέ, εἶπε τέλος ἀδωνάτων νὰ κρατηθῇ, εἰς τί συνίσταται ἡ τρομερὰ αὕτη πληγὴ; Βεβαίως. Φαντασθῆτε, ὅτι τὸ ἐπάνω μέρος τῆς κεφαλῆς εἶναι σχεδὸν κεχωρισμένον. Οὐδέποτε εἶδον τοιαύτην ἀποτρόπαιον πληγὴν.

— Ὁ Ἰάκωβος ἀνέπνευσε. Βεβαίως δὲν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Γέβρ, ἀφοῦ ἡ πληγὴ ἐκεῖνου συνίστατο εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην ἀδιόρατον σχεδὸν ὀπήν.

— Ὃταν ὅμως ὁ Κρεπινέ, περαινῶν τὴν διήγησίν του, ὠνόμασε τὸν φρουρηθέντα, ὁ Ἰάκωβος ἐρριψε κραυγὴν φρίκης, ἐνῶ ὁ δικηγόρος ἀπῆκε νὰ πῆσῃ τῶν χειρῶν του ποτήριον πλήρες καμπανίτου οἴνου. Ἡ Μαγδαληνὴ ἐκλαβούσα τὴν συκίνησιν ταύτην τοῦ Ἰακώβου ὡς τρομερὰν καὶ ἀτρόπον ἐκπλήξιν, ἔλαβε μετὰ συγκινήσεως τὴν χεῖρά του μετὰ τῶν χειρῶν τῆς, ὡσεὶ λέγουσα: Θάβρος! φίλε μου!! χάνεις τὴν φίλον σου, ἀλλὰ σοὶ μένω ἐγώ, ἧτις σὲ ἀγαπῶ ὑπερ πάντας.

— Ἄλλ' ὁ ἀτυχῆς νέος οὔτε ἐβλεπεν, οὔτε ἤκουε πλέον. Αἱ λέξεις τοῦ Κρεπινέ ἀντήχουν εἰς τὰς ἀκοὰς του φρικώδεις ἐν δλη αὐτῶν τῇ πραγματικότητι. Ὁ Ροβέρτος εὐρέθη μετὰ κεφαλὴν συντετριμένην, ἐνῶ αὐτὸς ἐνόμιζεν, ὅτι ἐβλεπεν ἐπὶ τὴν μικρὰν ὀπήν τῆς σφαιρᾶς τοῦ πολυκρότου του. Πῶς τοιαύτη μεταμόρφωσις εἶχεν ἐπισημῆ;

— Τὶ τρομερὰ δυστυχία! ἀνεφώνησεν ἀνακτών τὴν ψυχραιμίαν του ὁ κ. Ραμελέν. Τί εἴθεθα οἱ ἄνθρωποι! Ἰδοὺ νέος κατέχων ὁ-

3 ἀριθμοὶ ἀνὰ ἓν πολυτελὲς κάτοπτρον τῆς χειρὸς ἐκ πολυτίμου μετάλλου, ἐπεξεργασμένον.

3 ἀνὰ μίαν συνδρομὴν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» ἢ εἰς τὸν Α' τόμον τῆς «Ἱστορίας τῆς Γυναικός», κατ' ἐκλογὴν.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ λάβωσιν ἡριθμημένα ἡμερολόγια καὶ μετάσχωσι τοῦ ἄνω λαχεῖου, δεόν νὰ ἀποστείλωσιν ἀμέσως τὸ ἀντίτιμον τῶν ἡμερολογίων τούτων.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐναρχίς τῶν ἐργασίῶν τῆς Βουλῆς, κηρύξαντος αὐτὴν αὐτοπροσώπως τοῦ Βασιλέως διὰ μακροῦ βασιλικῶν λόγου, ἐξ οὗ ἐξάγεται, ὅτι ἡ νέα κυβερνησις προτίθεται νὰ μεταβάλῃ τὸ σύστημα τῆς ὑπαρχούσης ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ ν' ἀναδιοργανώσῃ τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δυναμεις τῆς χώρας. Αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἀρχοῦν: περὶ τὰ μέσα τῆς προεχοῦς ἐβδομάδος. — Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Τσάρεβιτς Νικόλαος, προερχόμενος ἐκ Τερύεσθης, γενόμενος δὲ μετὰ μεγάλης τιμῆς δεκτῆς ἐν Πάτριας καὶ Ὀλυμπία, ἔνθα ἐπισκέψθη τὰς ἐκεῖ ἀρχαίτητας. Πρὸς τιμὴν αὐτοῦ δοθῆσονται δύο ἐν τοῖς ἀνακτόροις χοροὶ. Τὸν Τσάρεβιτς συνοδεύει ὁ νεώτερος αὐτοῦ ἀδελφὸς Γεωργίος. Λέγεται δὲ, ὅτι μετ' αὐτοῦ θὰ συναξειδύσῃ εἰς Ἰνδίας καὶ ὁ ἡμέτερος βασιλοπάις Γεώργιος. Ὅπως χαίρεισθαι τὸν Τσάρεβιτς ἀφίκετο ἐκ Κιπύλεως ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσίας κύριος Νελιδῶφ. — Ἐπίσης ἐπανήλθεν ἐκ Λονδίνου ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Μόνσον. — Περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ζητήματος οὐδέμια εἴτι ἀνεκοινώθη εὐαρέστως εἰδήσις. — Ἐν Σερβίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ νέον Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον θὰ πραγματοποιήσῃ συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἑλλᾶδος καὶ Σερβίας. — Ἡ φιλόλογος βασίλισσα τῆς Ρουμανίας συγγράψασα ἑκτενὲς ἱστορικὸν δρᾶμα ρουμανικῆς ὑποθέσεως, πρόκειται νὰ ἀναβιβάσῃ αὐτὸ προσεχῶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ πρώτου θεάτρου τῆς Βιέννης. Τὸ δρᾶμα τοῦτο ἔσται τὸ πρῶτον παρασταθῆσόμενον ἔργον σκηπτροῦχου χειρὸς.

ΛΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Π. Θ. Α. Μερσίαν. Ἴσως τὰ τεύχη τῆς Ἱστορίας δὲν ἐστάλησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Ἐλπίζομεν ὅτι τὰ ἐλάβετε ἤδη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ. Μ. Χέον. Μόλις προχθὲς ἐλήθησαν φρ. χρ. πενήντα. Θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν δυστροποῦσιν νὰ καταβλώσῃ τὴν συνδρομὴν των. Γράφομεν. — Κον Κ. Θ. Ἀλεξάνδρειαν. Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι,

ραισιτάτην ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας θέσιμ, πλουσιώτατος, εἰς τὰς παραμονὰς γάμου, ὃν πρὸ πολλοῦ ἐπόθει, ἀγαπώμενος καὶ ἐκτιμώμενος παρὰ πάντων καὶ ὅστις ἀποθνήσκει εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ δάσους, ἀνάναδρος δολοφονηθεὶς παρὰ... ἀληθῶς, ποῖος εἶναι ὁ δολοφόνος;

— Ὅσον δι' αὐτὸ, κύριε Ραμελέν, οὐδεὶς γνωρίζει εἰσέτι τίποτε. Γνωστὸν ὅμως εἶνε ὅτι τὸ κακούργημα δὲν ἔσχεν ὡς ἀφετηρίαν τὴν κλοπὴν, διότι εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ ἀτυχῶς θύματος τὸ ὁρολόγιον, τὰ κοσμημάτια του καὶ ἡμίσειαν δωδεκάς χυλοσφράγχων γραμματίων.

— Ἐκοίχησις λοιπὸν, εἶπεν ὁ δικηγόρος. Ἰάκωβε, δὲν θὰ ἄγνοεῖς ἴσως σύ, ἐὰν ὁ φίλος σου εἶχε θανάσιμὸν τινα ἐχθρὸν.

Οὐδέποτε ὁ Ροβέρτος εἶχεν ἐχθροὺς, εἰφύβησεν ὁ νεανίας, δάκνων τὰ χεῖρ' ὑπὸ ἀγωνίας. Ἀλλὰ τέλος πάντων, προσέθηκεν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Κρεπινέ, δὲν εὗρον εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ἀτυχῆς φίλου μου, καμμίαν σημείωσιν, κανέν χειρόγραφον ἐπίσημον, ἐξηγγούν...

— Ἐξηγγούν τί; ἠρώτησεν ὁ γέρον δικηγόρος ἐκπληκτος. — Μὰ εἰςέωρα καὶ ἐγώ... ἐξηγγούν ἴσως ὅτι ὁ θάνατος αὐτός, ὃν θεωροῦσιν ὡς δολοφονίαν, εἶναι ἀποτελεσμα μονομαχίας τινός.

— Ὅχι, κύριε, ἀπήντησεν ὁ Κρεπινέ. Ἐὰν τοιοῦτόν τι ὑπῆρχε, βεβαίως θὰ τὸ ἐγίνωσκον, διότι τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ἀτυχῆς νέου ἐξητάσθη ἐνώπιόν μου.

— Εἶναι δυνατόν! ἐψέλλισεν ὁ Ἰάκωβος ἐκτὸς ἑαυτοῦ, εἶναι δυνατόν!

Ἡ ἐκπλήξις αὕτη καὶ ἡ ἀποθάρρυνσις τοῦ νέου δὲν διέφυγε τὸ ὀδυρδερὲς βλέμμα τοῦ δικηγόρου. Ἀφνον ἄκτις φωτός διεῖπυθεν εἰς τὸν ἐγκέφαλ

οτινες γινώσκουσι να επιδεικνύονται, χωρίς ουδεμίαν να έχουσι πραγματικήν αξίαν, άλλοι έχοντες αξίαν και μη επιδεικνύοντες και άλλοι κατέγοντες και τὸ μὲν και τὸ δέ. Οἱ πρώτοι ἀπατώσιν ἑαυτούς και τοὺς ἄλλους, οἱ δεύτεροι μόνον τοὺς ἄλλους, και οἱ τελευταῖοι κανένα. Ἡ φιλία σας ἀνήκει εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν. Μὴ παραξενεύεσθε λοιπὸν ἐὰν ἠπατήθητε, διότι και αὐτὴ διατελεῖ ἐν ἀπείκῃ, προκειμένου περὶ ἑαυτῆς.—Καν Κ. Μ. Ἀθήνας. Βεβαίως θερμὸν φόρεμα ἀνοικτὸν. Οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος μεταβολῆς κτενίσματος. Μία ταινία, εἰς κόμβος ἀνοικτοῦ χρώματος εἶναι τὸ ὠραιότερον στέλλισμα εἰς παιδικὴν κασαλήν.—Καν Αἰ. Α. Χ. Τσεσμέ. Ἐλήφθησαν παρὰ κ. Γιαγ...—Καν Β. Εὐ. Ἀδριανούπολιν. Ἐὰν δὲν εἶναι πολὺ ὑπερβολικὰ, πολὺ θερμώδη, στεφλατέ τα. Ἐν ἐναντία περιπτώσει, ἄλλο τι διὰ πρώτου ταχυδρομείου, διότι ὁ καιρὸς ἐπιγίγει.—Καν Θ. Κ. Η. Λεβερπούλ. Εὐγενὴς ἐπιστολὴ ὑμῶν μετὰ συναλλαγματικῆς ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Καν Ἀγγ. Α. Ἀγγιάλον. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Γράφομεν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν, περὶ ἐγγραφῆς νέων συνδρομητῶν.—Καν Ν. Μ. Β. Πειραιᾶ. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Αἰ. Θ. Κάβρον. Μὴ δικάζητε πρὶν ἀκούσατε τὸν κατηγορούμενον. Ἄλλως ἡ ἐπιείκεια εἶναι ἡ ὠραιότερὴ τῶν γυναικείων ἀρετῶν. Ἡμεῖς ἐζητήσαμεν πληροφορίας. Νομίζομεν ὅτι σὰς ἠπάτησαν, ἢ ὅτι εἰσθε ὀλίγον ὑπερβολικῆ. Γράφομεν.—Καν Α. Δ. Ἀττάλειαν. Τὸ χρέος σας εἶναι 50 λεπτ. δι' ἀλλαγὴν τῆς ταινίας.—Καν Ε. Δ. Ἀθήνας. Βεβαίως δύναιται ναῖναι νὰ περυσθε εἰς τὴν παράστασιν τοῦ «Κυανὸ πῶγωνο».—Καν Ε. Ε. Αἴγιον. Δυσκόμωθα διότι δὲν εὐκαιροῦμεν νὰ ἀσχολώμωθα εἰς τοιαύτας προμηθείας.—Καν Ε. Κ. Χανία. Νέα συνδρομητρία ἐνεγράφη Φύλλα ἀποστέλλονται. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Αἰ. Κ. Κ/πολιν. Μετὰ τὰς ἐπιστολάς τῆς κ. Sevigné θαυμάσια τὸ ὕψος και τὴν γάριν εἶναι αἱ τῆς Eugenie de Guélin.—Καν Κ. Κ. Πάτρας. Ἀποστέλλεται. Ἴσως παρέπεσαν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.—Καν Δ. Π. Βραίλιαν. Βεβαίως ἡ φιλία τοῦ ἐν λόγῳ ὕψους ἔχει και τὰς ἀπαιτουμένας ὁδηγίας. Συμβουλήν κατὰ τῆς πτώσεως τῶν τριγῶν τῆς κεφαλῆς ἐδημοσιεύσαμεν ἐπανειλημμένως και εἰς τὰ Ἡμερολόγια και εἰς τὴν Ἐσημερίδα μας. Οὐ ἦτον ἀναδημοσιεύομεν αὐτὴν τὴν προσηλὴ ἔβδομάδα.—Καν Εὐ. Κ. Ὀλτενιτζάν. Ἀποσταλέντα ἐλήφθησαν. Μυρίας συγγνώμας, ἐὰν δὲν ἐγράψαμιν ἐγκαίρως. Θερμοτάτας και πολλὰς εὐχαριστίας. Γράφομεν.—Καν Π. Μ. Πάτρας. Ἀφ' οὗ σὰς ἐνεποίησε τοιαύτην ἐντύπωσιν, σημείον ὅτι δὲν σὰς συνέθη εἰσέτι παρομοία πλάνη και ὅτι εἰσθε εἰς τὰ πρώτα ἐν τῷ βίῳ βήματα τῆς ἀπογοητεύσεως. Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ γελᾶτε διὰ τὴν σημερινὴν ὑπερβολικὴν ἀπειπίσασιν σας.—Καν Π. Χ. Βουκουρέστιον. Ἡ σιωπὴ σας ἐμβάλλει εἰς μυστίας και ἀνησυχητικὰς ὑποψίας. Περτέρω! Φέτος ἐγίνετε ἄλλος ἄνθρωπος.—Καν Φρόσων Γαινοπούλου. Γνωρίσατέ μας διεύθυνσιν σας, διότι ἀγνοοῦμεν ποῦ ἀποστεῖλαι Ἡμερολόγιον.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κυδωνόσποτον. Καθαρίζετε 2 ὄκ. κυδώνια και τὰ βράζετε με' ἄρκετον ὕδωρ, ἕως οὗ μαλακώσουσι καλά και λυθούσι. Τότε τὰ περᾶτε ἀπὸ τὸ τριπητὸν ὡς πορὸ και ἀφ' οὗ τὰ περᾶσετε τὰ ζυγίζετε. Ἀναμιγνύετε με' ἴσην ὀσιν ζαχαρώς, ἣν κάμνετε σιρόπιον και βράζετε ὅλα μαζῆ, ἀναμιγνύουσα, ἕως οὗ δέσῃ καλῶς. Ὅταν πλησιάζῃ νὰ ψηθῇ, προσθέτετε ἀμύγδαλα καθαρισμένα, καρύδια και ὀλίγη κανέλλαν, τὰ ἀδειάζετε και τὰ στρώνετε εἰς ταψί, τὰ στεγνώνετε, κόπτετε εἰς τεμάχια και τὰ φυλάττετε διὰ τὸν χειμῶνα.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πῶς μαγειρεύεται τὸ ἔωλον (μπαγιάτικο) κρέας. Ἐὰν τὸ κρέας ἀρχῆ νὰ ἔλθῃ μικρὰν ὀσμήν, τότε βράστετε τὸ ἐντὸς ὕδατος ἐπὶ 5—6 λεπτα ρίπτουσα εἰς τὸ ὕδωρ τοῦτο μίαν δρακὰ (χορτυριῶν) ἀνθρώπων και μικρῶν τεμαχίων φύλων. Τὸ κρέας γίνεταί ἐπίσης γευστικόν, ὡσαύτη τῆς ἰδίας ἡμέρας και ἀνακτὰ ἀπάσας τὰς ζωϊκὰς αὐτοῦ ιδιότητας.

Πῶς μαγειρεύεται τὸ σκληρὸν και κακὸβραστον κρέας. Ὅταν ἐξαφρίσετε αὐτὸ, ρίπτετε εἰς τὸν ζωμον δύο κοιλιάρια οἶνονπνεύματος (ρακῆς) διὰ μίαν ὄκιν κρέατος.

Κρετὸν δι' ἐπιπλα

Τὸ κατάστημα τοῦ κ. Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ἐκομίσει κρετὸν. Σχέδια νέα περσικὰ, χρώματα στερεά.

τάπητες

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ἐφθασαν τάπητες. Σχέδια και τοιαῦτα ποιότητες πρώτην φορὰν ἔρχονται ἐν Ἀθήναις.

Κουρτίνες (portières).

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ἐκομίσθησαν κουρτινὲς χρυσοῦφαντοι. Σχέδια περσικὰ νεύτατα.

Ῥφάσματα δι' ἐπιπλα

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ἐκομίσθησαν τὰ ἀριστοურγηματα τῶν ὕφασμάτων δι' ἐπιπλα.

Παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένον ρευστὸν ἐξαλείφον τὰς ρυτίδας, τὰς οὐλάς, τὰ ἴχνη τῆς εὐλογίας, τὰς ἐφηλίδας, τὰς γρονιούς προσωπίδας. Ἀποδίδει εἰς τὸ πρόσωπον τὴν γοητείαν τῆς νεότητος. Πολύτιμος ἀνακάλυψις διὰ τὴν καλλομένην τοῦ ὠραίου φύλου.
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Τευρκίαν, Ἑλλάδα, Βουλγαρίαν και Ρουμανίαν ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρούανα. Magazin General Anglais Rue Yuksek Caldirim Voivoda Constantinople.
Τιμὴ φιάλης 1 λίρα Τευρκίας.

Κυρία Ἑλληνίς ἐγγράμματος ζητεῖ οἶκίαν ἐν ἣ νὰ ἐκτελῇ χρέη οἰκονόμου και διδάσκει μικρὰ παιδία. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

φθαλμῶν τὸν πτωχὸν νέον, ὅστις ὑφίστατο ἀληθῆς μαρτύριον, ἀπεικονιζόμενον καθαρῶς ἐπὶ τοῦ προσωπιου του. Τίς οἶδε, διανοεῖτο ὁ δικηγόρος, ἀναπολῶν ἤδη εἰς τὴν μνήμην του τὴν ὄλροβτητα και τὴν ἀγωνίαν. Ἥτις εἶχε καταλάβει τὸν Ἰάκωβον, ὅτε ἐκεῖνος τῷ εἶχεν ὀμιλήσει περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου τοῦ Γέβρ, τίς οἶδεν ἐὰν δὲν συνέθη ἀληθῶς μονομαχία τις, ἣς μετέτρε και αὐτὸς ὡς μάρτυς τοῦ φίλου του. Ἐνῶ δὲ διετέλει ἐπὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν σκέψων τουτων, φωνὴ ἰσχυρὰ ἀντηχῆσασα εἰς τὰς καρδίας πάντων ὡς κώδων πένθους ἠκούσθη λέγουσα: Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, οὐδεὶς μὴ ἐξέληθ τῆς οἰκίας ταύτης.

Πάντες ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος τῆς θύρας. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας μεθ' ἑνὸς ὑπαστυνόμου και τεσσάρων χωροφυλάκων κατελάμβανον πᾶσαν θύραν τοῦ ἐστιατορίου τοῦ γηραιοῦ δικηγόρου, ὅστις κατάπληκτος διεθυβύθη πρὸς τὸν διευθυντὴν, ἐρωτῶν τὸ αἴτιον τῆς τοῦ οἴκου του παραδίσεως.

— Εὐρίσκειται, κύριε Ραμελέν, παρ' ὑμῖν νέος τις ὀνομαζόμενος Ἰάκωβος Γραμπρέ;

— Εἶμαι ἐγὼ, κύριε, ἀπήντησεν ὁ νεανίας προχωρήσας πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον. Ναί, αὐτὸς εἶναι, προσέθηκεν ὁ κ. Ραμελέν, ἀλλὰ τί τὸν θέλετε;

— Ἰάκωβος δὲ Γραμπρέ, κατηγορεῖσθε ἐπὶ δολοφονία και ἐγκλήματι κατὰ τοῦ ἀτόμου τοῦ Ροδέρτου Γέβρ. Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σὰς συλλαμβάνω.

— Ὁ Ἰάκωβος! ἀνεφώνησεν ἡ Μαγδαληνὴ, κατηγορούμενος ὡς δολοφόνος. . . Ὡ! κύριε παραλογίζεσθε, τοῦτο εἶναι ἀδύνατον.

— Φίλη μου, ἀντεῖπεν ὁ νεανίας, σοὶ ὀρκίζομαι εἰς τὴν μνήμην τῆς μητρός μου ὅτι δὲν εἶμαι δολοφόνος. Μεθ' ὁ στρεφόμενος πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον ἠρώτησε: Κύριε, τίς με κατηγορεῖ;

— Ἐκείνη ἣτις δύναται νὰ ὀνομασθῇ χῆρα τοῦ κ. Γέβρ. Ἡ μαρτυρία Ρηγίνα δὲ Βαλωρῆ, ὡς ἐκ τῆς ὁμολογίας, ἣν κατέθεσεν ἐνώπιον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ.

— Ὡ! εἶναι τρομερὸν, φρικῶδες, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος, διότι αὐτὴ γνωρίζει καλῶς, ὅτι ἐμονομάχησα μετὰ τοῦ Ροδέρτου, πρόσωπον πρὸς

πρόσωπον, διακινδυνεύων τὴν ζωὴν μου, ὡς ἐκεῖνος διεκινδύνευε τὴν ἰδικὴν του, και ὄχι ὡς ἄνδρος και ἄθλιος δολοφόνος.

— Ἐμονομάχησα! ἀνεφώνησεν ἐνταῦθ ἡ Μαγδαληνὴ και ὁ δικηγόρος. Καὶ πῶς, προσέθηκεν ὁ τελευταῖος οὗτος, ἀκριβῶς τὴν νύκτα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου τοῦ γάμου του, ἐμονομάχησα μετ' αὐτοῦ, σὺ ὁ φίλος του, ὁ ἀδελφός του. . .

— Αἱ! ἀνεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος, ἀκριβῶς διότι τὸν ἠγάπων. . . Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ. Πῶς νὰ ὁμολογήσῃ ἐνώπιον τῆς ἀθώας και ἀγνῆς ἐκείνης κόρης τὰς μετὰ τῆς Ῥηγίνης σχέσεις του. Πῶς νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῶσων ξένων τὸ ὄνομα τοῦ εὐεργέτου και προστάτου του! Πῶς νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν χλεύην, τὸ ὄνειδος και τὴν ἀτιμίαν τὸ ὄνομα ἐκεῖνο, ζωῆς ἐτι τῆς γηραιᾶς μητρός τοῦ ἀναδόχου του, ἣτις ἴσως δὲν ἤθελεν ἐπιζῆσει τοιοῦτου αἰσχους. Ὅχι! ὦφρισε νὰ σιωπήσῃ! Στραφεῖς λοιπὸν πρὸς τὸν ἀστυνόμενον εἶπε: Σὰς ἀκολουθῶ κύριε.

Ἡ Μαγδαληνὴ ἔπεσε λιπόθυμος. Ὁ δυστυχὴς νεανίας ὀπισθοχώρησεν ἐν βῆμα και ἀποταθείς τὸ ὕστατον πρὸς τὴν ἀναίσθητον ἦδη κόρην: Μαγδαληνὴ, εἶπε, σὲ εὐχαριστῶ διότι δὲν ἀμφέβαλλες περὶ ἐμοῦ. Ἔσο ἡσυχος. Ὁ ἀγαπῶν σε δὲν εἶναι ἐνοχος τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ τῷ ἀποδίδουσι. Καὶ ἐὰν οἱ δικασταὶ με καταδικάσωσι, με ἀρκετὴ ἡ ἰδικὴ σου περὶ τῆς ἐντιμότητός μου πεποιθήσις. Καὶ ἐξῆλθεν ἀκολουθεύμενος ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων.

— Κύριε Ραμελέν, εἶπεν ὁ Κριτινὲ εἰς τὸν δικηγόρον, ὅστις ἦτο ἐκτὸς ἑαυτοῦ ἐκ τῆς συγκινήσεως: Ὁ νέος αὐτός, εἰς ὃν ἐνεπιστεύθητε τὴν τύχην τοῦ τέκνου σας δὲν εἶναι ἐνοχος. Τὸν κατηγοροῦσι και δὲν ὑπερασπίζεται, ἀλλὰ μὴ και ἐγὼ δὲν ἤμην εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ὅταν με ἐσώσατε. Σὰς εἶπον τότε, ὅτι ἡ ζωὴ μου σὰς ἀνήκει. Σήμερον σὰς ὀρκίζομαι, ὅτι θὰ ἀφιερῶσω τὴν ζωὴν μου αὐτὴν, ὅπως ἀποδείξω τὴν ἀθωότητα τοῦ κατηγορουμένου.

Κατὰ τὰ κςκανονισμένα ὁ Ἰάκωβος ὠδηγήθη πρὸς τὸν ἀνακριτὴν, πρὸς ὃν οὐδὲν ἄλλο κατέθεσεν ἢ ὅτι ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ Ροδέρτου Γέβρ, ἄνευ μαρτύρων και ὅτι ἐφόνευσεν αὐτὴν νομίμως ἀμυνόμενος.